

AMIGOE DI CURAÇAO

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Agent Curacao WITCOM Tel. 1991

Agent Aruba Mario S. Arends

Abonn.-prijs: Curaçao en Bonaire ƒ 2.—, Aruba, Suriname, Bovenwinden ƒ 2.50. — Bu itenland ƒ 3.— per maand (bij vooruitbet.).
Kantoor: Consciëntiesteeg 27—29. Telefoon: Redactie 3858 — Administratie 3550.
Uitgave: N.V. Paulusdrukkerij, Willemstad Curaçao.
Hoofdredacteur: Ad. Versnay

De Amerikaanse "agressor" resolutie vindt warme ondersteuning.

Lake Success. — De Canadese minister van buitenlandse zaken, Pearson heeft Vrijdag in de politieke commissie der Verenigde Naties verklaard, dat zijn land de veroordeling van China en de overweging van eventuele sancties zou steunen. Hij opperde tevens een plan van zes punten voor het houden van een conferentie over vraagstukken van het Verre Oosten. Van gezaghebbende zijde is te kennen gegeven, dat het hier geen formeel voorstel, doch slechts een suggestie betreft.

6 suggesties

De zes punten hiervan zijn:

1. er zou binnen een week een conferentie te Lake Success of New Delhi moeten belegd worden, waaraan vertegenwoordigers van de Verenigde Staten, Engeland, Frankrijk, de Sovjet-Unie, India, Egypte en de Chinese volksrepubliek deelnemen;

2. de conferentie zou als eerste taak hebben de instelling van een commissie voor het staken van het vuren;

3. na voltooiing van de voorbereidingen voor het staken van het vuren zou de conferentie moeten spreken over een vreedzame oplossing van het Koreaanse vraagstuk en de terugtrekking van alle niet-Koreaanse strijdkrachten;

4. vervolgens zou de conferentie zich moeten bezig houden met de vraagstukken van het Verre Oosten, allereerst met de Chinese eis tot erkenning door de Verenigde Naties;

5. iedere regering, die in het bijzonder met een bepaald vraagstuk te maken heeft, zou uitnodigd moeten worden dit ter conferentie te bespreken;

6. dit plan zou aan Peking moeten worden overhandigd met het verzoek er binnen 48 uur op te antwoorden.

De Canadese minister maakte bekend geen steun te kunnen verlenen aan de Aziatische-Arabische resolutie, omdat deze niet voorzag in het voorlopige staken van het vuren, vóór het houden van een eventuele conferentie.

Hernán Santa Cruz van Chili verklaarde Donderdag absoluut geen vertrouwen te hebben in het regiem van Peking. Het was zijn politiek zich van de vrije wereld af te zonderen en zich aan wereldexpansie over te geven, eenzelfde politiek als die van Rusland.

Zuid Korea

De Zuid-Koreaanse minister van buitenlandse zaken, **Ben Limb,** zeide, dat het vijfledige vredesplan van de Verenigde Naties voor Korea onaanvaardbaar was voor zijn regering. Hij protesteerde krachtig tegen deelneming van de Chinese communisten aan de regeling van de Koreaanse kwestie. Hij drong verder aan op volledige deelneming van de Zuid-Koreaanse vraagstuk.

Haiti

Ernest Chauvet, de afgevaardigde van Haití, verzocht eveneens om een openlijke veroordeling van China.

Brazilië

Carlos Muniz van Brazilië betuigde zijn steun voor de Amerikaanse resolutie.

Israël

De afgevaardigde van Israel sprak zich uit voor dat deel van de Amerikaanse resolutie, dat communistisch China als agressor brandmerkt. Hij verklaarde geen steun te kunnen verlenen aan de Aziatisch-Arabische resolutie, waarin wordt aangedrongen op een „orienterende" conferentie, omdat deze resolutie de gedachte van het staken van het vuren niet tot uitdrukking bracht. Er werd ook niet verwezen naar de door de Verenigde Naties goedgekeurde beginselen.

Eban deed drie suggesties aan de hand voor het scheppen van een zekere volgorde in de toekomstige actie van de Algemene Vergadering. Zij zou eerst opnieuw moeten bevestigen, dat zij bereid was een vreedzame regeling te bereiken op basis van de beginselen van het vijfledige plan van het Gemenebest, waarop Peking geantwoord heeft met een vijfledig tegenplan. Vervolgens zou de Algemene Vergadering een kleine groep moeten aanwijzen, gekozen uit de onlangs benoemde „waarnemersgroep van de vrede", om de antwoorden van Peking te bestuderen, een staakt-het-vuren te regelen en een ronde-tafel-conferentie te organiseren.

Tenslotte zou de Assemblée de overweging van collectieve maatregelen moeten uitstellen totdat de verrichtingen van deze groep bekend zijn.

Panama

Nadat de Panamese afgevaardigde **Duncan** zich volledig had uitgesproken voor de Amerikaanse resolutie en tegen het plan van de 12 Arabische en Aziatische landen, verklaarde **Alexis Kyroe** van Griekenland zich opnieuw volledig voor de Amerikaanse resolutie. Hij zou tegen de Arabisch-Aziatische resolutie stemmen.

De Politieke Commissie ging tot Zaterdag uiteen.

HET VLUCHTELINGEN VRAAGSTUK OP KOREA — De ontwikkeling der militaire situatie op Korea doet het vluchtelingenprobleem steeds groter afmetingen aannemen, tengevolge waarvan de betrokken instanties voor schier onoverkomelijke moeilijkheden worden geplaatst. Per trein, te voet en op allerhande voertuigen trekken de vluchtelingen in onafgebroken stroom naar het Zuiden, waar zij een veilig onderkomen hopen te vinden.

Enige vluchtelingen, die met een goederentrein naar veiliger oorden reizen, bereiden een maaltijd langs de spoorlijn tijdens een oponthoud.

Verbonden legers rukken voorzichtig in de richting van Itsjon op

Tokio. — Uit een Vrijdagavond gepubliceerd communiqué van het achtste leger blijkt, dat sterke groepen van dit korps onder bevel van generaal Frank Milburns en van het negende legerkorps onder bevel van generaal Coulters Donderdagmorgen in de Westelijke sector van het front der Verbonden Legers een aanval hebben gedaan.

Om veiligheidsredenen heeft men deze gecoördineerde aanval, die door tanks en artillerie werd ondersteund, totnogtoe geheim gehouden. Donderdagmiddag was de aanval gevorderd tot punten in het gebied van Soewon en Itsjon, die door geallieerde patrouilles verkend waren. Dit betekende een opmars van ongeveer 10 km. naar het Noorden zonder dat ernstige tegenstand was ontmoet.

Na de nacht op de nieuw ingenomen stellingen te hebben doorgebracht, hervatten de troepen de aanval in de morgen. Vrijdag ontmoette men in het centrum sterke tegenstand en werd slechts weinig terrein gewonnen. Aan de vleugels kunnen patrouilles echter zonder veel tegenstand oprukken.

Rood communiqué

Radio-Pjongjang heeft verklaard, dat op 24 Januari 14 Noord-Koreaanse straalvliegtuigen 8 Amerikaanse vliegtuigen boven Sinoeidjoe hebben verslagen tijdens een gevecht met 15 Amerikaanse straalvliegtuigen. Zoals bekend, hadden Amerikaanse piloten verklaard tijdens dat luchtgevecht vijf MIG-vliegtuigen te hebben neergeschoten en geen toestel te hebben verloren. Dit is voors de eerste maal, dat van communistische zijde wordt bevestigd, dat de straalvliegtuigen Noord-Koreaans zijn.

De kustbatterij van Intsjon heeft twee Amerikaanse schepen tot zinken gebracht, aldus radio-Djongjang.

Nederlandse krijgsverrichtingen

's-Gravenhage. — Blijkens buitenlandse persberichten heeft het Nederlandse Korea-detachement zich, in samenwerking met Amerikanen en Fransen, bij de strijd in en om Wondjoe moedig gedragen. Onder moeilijke omstandigheden, geteisterd door een felle koude, heeft men stand gehouden bij herhaalde stormaanvallen der Noordkoreanen, die in getalsterkte verre de meerderen waren. De Nederlandse en Franse vrijwilligers worden thans in verband met hun optreden de „helden van Wondjoe" genoemd.

Zo hebben zij omstreeks 7 Januari bij Hoengsan de terugtocht van een Amerikaans regiment op Wondjoe gedekt. In Wondjoe aangekomen, werden zij belast met de bewaking van het vliegveld en de verdediging van de stad. Toen de Amerikanen Wondjoe verlieten, dekte het Nederlandse detachement met nog enige onderdelen de terugtocht van de Amerikaanse divisie, waarbij het was ingedeeld. Volgens de aangehaalde telegrammen was de troep na deze zware gevechten zeer vermoeid; de stemming werd echter uitstekend genoemd.

Militaire deskundigen in Den Haag hebben ons desgevraagd meegedeeld, dat het dekken van een aftocht moet worden beschouwd als een eervolle opdracht die meestal wordt gegeven aan het beste onderdeel. Uit het feit, dat de Nederlanders deze opdracht hebben gekregen, leidden onze zegslieden af, dat de Nederlandse vrijwilligers zich uitstekend hebben gehouden.

Zij schrijven dit toe aan de gedegen opleiding van onze soldaten, die in Indonesië hebben geleerd alle mogelijke terreinmoeilijkheden te overwinnen.

De laatste berichten vermelden, dat het detachement sedert 11 Januari met behulp van andere troepen der Verenigde Naties zijn positie ten Zuiden van Wondjoe handhaafde, waarbij de tegenstander grote verliezen werden toegebracht. De Nederlanders lagen in de voorste gevechtslinie ingegraven in „fox holes". Het wekt de bewondering van de Amerikanen hoe snel het detachement bij grote vermoeidheid door enige uren rust weer volkomen fit en gevechtsklaar is. Niettegenstaande de strenge koude wordt de geestkracht van de Nederlandse soldaat voorbeeldig genoemd.

De commandant heeft Den Haag vier voordrachten voor dapperheids-onderscheidingen toegezonden. De zware gevechten, waaraan de Nederlanders hebben deelgenomen, hebben ook hun tol geëist: officieel is bericht ontvangen, dat bij acties op 9 Januari is gesneuveld de soldaat J. H. Sour, legernummer 28011375S, ongehuwd, afkomstig uit Eygelshoven (Limburg); verder zijn er 12 zeer licht tot licht gewonden.

Canada offreert Eisenhower half milliard dollar voor defensie

Ottawa — Het Canadese kabinet zal met Eisenhower het plan tot versterking van de defensie van Europa bespreken, zo wordt van welingelichte zijde vernomen.

Met het plan zal, naar verwachting, meer dan een half milliard dollar in de komende 12 tot 15 maanden gemoeid zijn. Het omvat het zenden van wapens naar Europa, het stationneren van Canadees land- en luchtmachtpersoneel in Europa en de opleiding van Europese officieren in Canda, aldus genoemde kringen. Het Canadese parlement heeft voor het zenden van wapens naar Europa reeds zijn goedkeuring gegeven tot een bedrag van 300 milioen dollar.

Op de volgende zitting zullen meer gelden ter beschikking gesteld worden. Verwacht wordt, dat Canada in het voorjaar een brigade van 5000 man naar Europa zal zenden. De aanwerving van personeel voor de Canadese strijdkrachten is aanzienlijk versneld. In de laatste maanden van 1950 werd ongeveer duizend man per maand aangeworven en in de eerste drie weken van Januari van dit jaar reeds 2300 man.

In Canada.

Ottawa — Generaal Dwight D. Eisenhower, de opperbevelhebber van de Atlantische strijdkrachten, is Vrijdag uit IJsland te Ottawa aangekomen. De generaal verklaarde, dat hem gebleken was, dat „Europa vastbesloten en bereid is meer te doen om de vrede en de vrijheid te behouden". Hij zeide, dat hij van één ding overtuigd was geraakt: dat elke militaire organisatie gegrondvest moet zijn op het geloof in een zaak en op goede geest en moraal.

Heidelberg hoofdkwartier.

Bonn — Volgens het West-Duitse persbureau D.P.A. heeft generaal Eisenhower Maandag aan West-Duitse functionarissen medegedeeld, dat Heidelberg als vooruitgeschoven hoofdkwartier van de Atlantische legers wordt overwogen. Het voornaamste hoofdkwartier zou in Parijs gevestigd zijn. Heidelberg is op het ogenblik het hoofdkwartier der Amerikaanse strijdkrachten in Europa.

PRIJZEN BEVROREN.

Washington — De Amerikaanse regering heeft Vrijdagavond de lonen en prijzen bevroren met ingang van Donderdagmiddernacht.

Dit werd medegedeeld op een persconferentie door Michael Disalle, directeur van de raad voor prijsstabilisatie, en Syrus Ching, de voorzitter van de raad voor loonstabilisatie. De prijzen zijn bevroren op het hoogste peil, dat zij in de periode van 19 December tot 25 Januari hebben bereikt. Op de vraag, waarom de prijzen niet zijn bevroren op het peil van enkele weken geleden, zoals was overwogen, antwoordde Disalle, dat een dergelijke stap naar de mening van de regering nodig zou hebben gemaakt, dat de datum van de loon- en prijsstop drie of vier weken zou moeten worden opgeschort.

Rantsoenering van voedsel werd „in de nabije toekomst niet verwacht", aldus Disalle.

ATOMAIRE PROEF-ONTPLOFFING IN AMERIKA

Carson City. —De gouverneur van Nevada, Charles Russell, heeft bekend gemaakt, dat zich Woensdagavond een ontploffing heeft voorgedaan op een proefterrein van de commissie voor de atoomenergie in de staat Nevada. De commissie liet zich er niet over uit, of dit geen atoomontploffing was. „In verband met een proef deed zich een ontploffing voor", aldus maakte de commissie bekend.

De gouverneur zei nog, de volgende gegevens te kunnen mededelen: De proef werd in de avond van 24 Januari genomen. Zij had allereerst tot doel bijzonderheden over de draagwijdte van de bom te weten te komen. De proef werd een „volledig succes" genoemd. Dientengevolge zouden binnen twee weken volledige proeven regelmatig worden genomen, zo had de commissie meegedeeld.

Volgens een woordvoerder van de commissie zullen de resultaten van de komende proeven zichtbaar noch hoorbaar zijn, behalve „onder bepaalde weersomstandigheden".

GEVAAR VOOR LAWINES GEWEKEN.

Geneve — Zwitserse Junkers van de luchtmacht hebben in de buurt van Livigno voedsel en andere voorraden boven de Italiaanse, door lawines ingesloten dorpen laten vallen. Ook het Oostenrijkse dorp Spiss heeft op deze wijze voedsel ontvangen. Zwitserland heeft 800 reservisten opgeroepen om de verbindingen te herstellen en de dorpen uit te graven in het kanton Graubünden, dat het zwaarst door lawines getroffen is.

Bern — De Zwitserse lawinedienst meldt, dat het gevaar van lawines bij bewoonde plaatsen zo goed als voorbij is. De grote hoeveelheden sneeuw, die de laatste dagen waren gevallen, waren nu vastgevroren aan de onderliggende sneeuwlaag.

ARGENTIJNSE STAKING VOORBIJ.

Buenos Aires — De Argentijnse spoorwegen functionneren weer normaal na de uitvaardiging van het decreet, dat de arbeiders mobiliseerde. Enkele duizenden wegens het deelnemen aan de staking ontslagenen zijn weer aan het werk gegaan.

het nieuws van vandaag

Het Jaarverslag over 1950 van de Kamer van Koophandel laat het zo stil aan voor Curaçao wel traditioneel geworden optimistische geluid horen. En dat niet zonder dat er op bepaalde gebieden een zekere teruggang geconstateerd moest worden.

„Hoewel in vergelijking met 1949 een terug loop van ongeveer 25% in ons bedrijfsleven valt te constateren, hetgeen grotendeels te wijten is aan de verminderde koopkracht uit Zuid Amerikaanse landen, was het afgelopen jaar over het algemeen niet ongunstig te noemen. Niettegenstaande deze terugloop bleef handel en industrie op gunstig peil".

Met 26.730 ton nam de invoer van goederen uit Nederland met ruim 5000 ton toe.

Het totaal bedrag der ontvangen of aangekochte valuta's was 29.879.000 dollar.

Voor betalingen van het Gouvernement en ten behoeve van de handel op de Bovenwindse eilanden werd 1.787.000 dollar door de Curaçaose Bank afgegeven. Het is jammer, dat het verslag, dat overigens zo gedetailleerd is, hier niet nader gespecificeerd heeft, welk deel van dit bedrag voor betalingen van het Gouvernement en welk deel voor de handel op de Bovenwindse eilanden werd besteed. Naar wij veronderstellen zal dit laatste bedrag niet zo bijzonder omvangrijk kunnen zijn.

Een omvangrijk hoofdstuk wordt gewijd aan de economische en sociale aspecten van de CPIM. De Lago-tank vloot, die op het ogenblik nog 47 schepen omvat, zal in de toekomst wel sterk ingekrompen worden, wanneer de 30" pijpleiding naar Cardon in 1952 gereedgekomen zal zijn en de olie met grotere schepen kan worden aangebracht.

Vermeld wordt, dat op de terreinen van „De Hoop" en „Bleinheim" installaties zullen worden gebouwd voor de fabricage van veredelde smeerolieën welke naar men hoopt in 1953 ingebruik zullen worden genomen.

Curacaos economie

De bedrijven van C.P.I.M. en C.S.M. gaven in dit jaar ƒ 57.000.000 uit aan salarissen, enz., welk bedrag gelijk is aan de uitgaven van het budget van het gehele gebiedsdeel.

Vervolgens passeren de overige industrieën de revue, waarvan sommige verheugende bloei, anderen grotere of kleinere achteruitgang vertoonden. Zo moesten de Rijstpellerij van Wessanen en de Confectiefabriek „Decci" in de loop van het jaar worden gesloten.

Lucht- en scheepvaart handhaafden zich nagenoeg op hetzelfde peil, d.w.z. ongeveer 40.000.000 ton. Wanneer men bedenkt, dat 100 jaar geleden, in 1850, 30.900 ton aan schepen de haven binnenliep, kan men de ontwikkeling schatten, die hier heeft plaats gehad.

De noodzaak van een strekdam aan de havenmond, ter kering van de zeestroming aldaar, alsmede het uitdiepen van de havenmond werden met het oog op het binnenlopen van grotere zeeschepen warm aanbevolen.

Onder het Hoofdstuk „Toeristen commissie" wordt het moeilijke hotel-vraagstuk aangeroerd. Enerzijds wordt de absolute noodzakelijkheid er van voor de economische bloei van het eiland benadrukt, en daarom verwondert het anderzijds des te meer, dat noch op Curaçao, noch elders kapitaal voor deze onderneming bereid te vinden is. Er klopt iets niet in deze redenering, òf het één òf het ander moet in meerdere of mindere mate aanvechtbaar zijn.

Al bij al was 1950 een „traditie getrouw" jaar en dat wil op Curaçao gelukkig zeggen: voorspoedig.

Recht tot het hart

— De laster is als de bliksem: bij voorkeur treft hij de hoogste punten.

Als de ziele luistert....

„De zaaier ging uit om zijn zaad te zaaien".

Christus heeft niet slechts in zijn parabelen over de zaaier gesproken. Hij is als zaaier van de vroege morgen tot de late avond al de dagen van zijn drie jarig openbaar leven over de bergen en door de dalen van Palestina rondgegaan, zaaiend het zaad van de woorden zijner goddelijke wijsheid en het zaad van zijn goddelijke werken, zonder zich ooit een rustdag te gunnen, zonder zich ooit aan deze plicht te onttrekken, totdat Hij het zaad van zijn woorden en daden bevruchtte met de dauw van zijn levensoffer, met de regen van zijn goddelijk Bloed.

Na hem zijn de Apostelen uitgetrokken tot aan de grenzen der aarde, om dit zaad op wijder akker uit te strooien. Apostolische zielen zijn in hun voetsporen getreden, alle eeuwen door tot op de huidige dag, priesters en religieuzen en leken: allen zaaiden zij het zaad, dat rots en zonnebrand een onkruid ten spijt, honderdvoudige vrucht heeft gedragen voor het hoogste geluk van de mensheid.

Wij allen zijn zaaiers. Wij allen, die de bloem van het eeuwig leven door de genade Gods bloeiend dragen in ons hart, wij hebben, de plicht het zaad dat deze bloem in ons zet, uit te zaaien tot redding en tot heil van onze medemens. Wij allen kunnen door onze woorden, door onze werken, evenals Christus het goede zaad zaaien in de harten van onze broeders en zusters wier weg wij kruisen, wier groet wij beantwoorden. Onze huisgenoten, onze vrienden en kennissen, onze collega's, onze ondergeschikten, onze meerderen: zij allen vormen de grote akker, het zaaiveld van ons woord en voorbeeld.

Wij moeten zaaiers zijn van het goede zaad. Daarom moeten wij op onze woorden passen en onze werken nagaan. We mogen niet ondoordacht spreken en niet onvoorzichtig handelen. Het slechte zaad uit te zaaien in de harten, waarin de bloem der onschuld nog niet verwelkt is, is onkruid zaaien op de akker van Christus. Wel verre van de zwakken te ergeren, die niet tegen de verleiding bestand zijn, moeten wij hen steunen in het besef van onze verantwoordelijkheid t.a.v. de gemeenschap, die beter wordt door onze deugd, maar slechter door onze fouten. Deze waarheid mogen wij nimmer vergeten want onze woorden en daden, zullen ons, gezegend of gevloekt, volgen tot voor de Vierschaar van God.

En hoeveel van het goede zaad blijft ongezaaid, omdat wij bang zijn voor het menselijk opzicht. Omdat wij bang zijn, dat iemand achter zijn hand spottend over ons zal praten. De zaaiers van het goede zaad moeten de durf hebben dit openlijk uit te strooien, hun goede daden te stellen in het volle zonnelicht, hun goede woorden te verkondigen vanaf de daken.

Hoevelen zijn er niet onder ons, die zich voor het goede schamen, die het achterwege laten, enkel uit lafhartigheid. God weet, of zij niet bidden, vóór en na hun eten wanneer zij alleen zijn, maar dat weet God alleen, want als het oog der mensen op hen gevestigd is, gedragen zij zich door gebrek aan mannelijk moed, alsof zij geen katholieken, ja, zelfs geen Christenen waren.

Iedere zaadkorrel die onze hand laat vallen in de levens voren van onze broeders en zusters, zal een rijke oogst afwerpen, niet slechts voor hen maar ook voor onze eigen ziel. Laten wij daarom iedere dag tenminste één medemens dat voorbeeld geven, dat als zaad van goddelijke genade valt in de goede grond van zijn hart en daar wortel schiet tot vruchten ten eeuwigen leven.

bronnen het begrijpelijk, dat geruchten over ontslagaanvragen de ronde doen. Of deze geruchten zullen worden gevolgd door feitelijke ontslagaanvragen werd twijfelachtig geacht door deze bronnen, die er op wezen, dat kolonel Hasselman door de Kroon volledig is gerehabiliteerd. Deze bronnen voegden er aan toe, dat bezwaren tegen het feit, dat hij hoofd is geweest van het „afwikkelingsbureau" tijdens de Duitse bezetting, thans niet ernstig kunnen worden genomen Niettemin kunnen wijzigingen in de generale staf worden verwacht, maar tot dusver zijn geen definitieve beslissingen genomen.

CURACAO

„SNEEUWWITJE" WERD EEN SUCCES.

Gisteravond werd door de Jeanne d'Arc groep (groep V van het N.P.G.) een afwisselend programma ten tonele gevoerd, waarvan de operette „Sneeuwwitje" wel het hoofdbestanddeel uitmaakte. De avond werd ingeleid met een openingswoord van pater van Moorsel, hoofdaalmoezenier der Kath. Verkennerij, die mevr. Peters-Witkam, leiders en leidsters, padvindsters en genodigden hartelijk welkom heette. Om te beginnen werd op vlotte en frisse wijze een kampeerliedje, fluitliedje en een canon ten gehore gebracht. Daarna vielen er enkele voordrachten uit het leven van Jeanne d'Arc te beluisteren, die ondanks het experimenteren hiervan en ondanks enkele technische belemmeringen wel hoofdzakelijk door de sterke opvatting van de titelrol vertolkster, geheel geslaagd genoemd kunnen worden. Voor de pauze waren er voorts geheel in padvindsters stijl nog enkele reidansen, zoals „Liesje, wat pruil je toch", „De boemelschots" en „Zeg kwezelke, wildet gij dansen". De vrolijke zangvoordracht „Kwajongen" oogstte vooral veel succes. Tot slot van deze zeer gewaardeerde opvoering kwam „Sneeuwwitje" ten tonele. De tekst, die vrij moeilijk was en die op melodie stond, die niet al te gemakkelijk aansprak, kwam goed over het voetlicht, vooral door de aardige voordracht van „Sneeuwwitje en de boze Koningin". Ook de charmante kaboutertjes ondervonden veel bijval.

Naar wij nader vernemen zal hedenavond om 8 uur en heruitvoering plaats hebben, terwijl het in de bedoeling ligt 3 maal op te treden voor kinderen en op 2 Februari a.s. eveneens op Habaai en des avonds 8 uur de voorstelling voor het publiek te herhalen. Voor deze laatste opvoering zijn nog plaatsbewijzen verkrijgbaar. De opbrengst van zowel de kindervoorstellingen als van die van 2 Februari is bestemd voor de bouw van de nieuwe Coromoto kerk op Charo.

VERTROKKEN NAAR NEDERLAND.

Gisteren vertrokken de Eerw. Paters M. Holterman, B. Roghmans, A. Burgemeester en B. Kranwinkel naar Holland. De eerste twee reisden per vliegtuig de tweeden per schip. Wij wensen hen een plezierige vacantie en behouden terugkeer.

WACHTDIENST.

De Wachtdienst van de Scheepsreparatie inrichting Combinatie Pletterij Nederhorst wordt op Zondag 28 Januari a.s. waargenomen door de heer C. Rentier, tel. 1193.

ATHLETIEK-DEMONSTRATIE AFGELAST

Het Bestuur van Sithoc deelt ons mede, dat de athletiek-demonstratie, die morgenmiddag in het Rifstadion zou gehouden worden wegens terrein condities zijn afgelast.

Hedenavond zal door de Curom worden meegedeeld of de baseball- en voetbalwedstrijden van morgen doorgang zullen vinden.

HIJ WILDE WEL, MAAR HET KON NIET.

W was een motorrijder, die op een goede dag het in zijn hoofd kreeg met een vaart van 80 km. per uur zijn rijvaardigheid te testen. Op de Schottegatweg racede hij, hij zag twee busjes en wilde er precies tussen door rijden. Hij deed zulks, wilde „en passant" ook de bestuurder met een joviaal gebaar groeten en kwam dientengevolge met zijn stuur prompt tegen de andere autobus, waardoor hij kwam te vallen. De eis luidde ƒ 35.— met intrekking rijbewijs voor de tijd van één maand, de rechter maakte er ƒ 50 van met drie maanden.

IN HET KORT

De temperaturen waren 28.8° en 22° C, resp. 83,9° en 71,6 ° F. In de Gasthuisstraat was er een vechtpartij tussen een man en een vrouw. Het ging over een flitspuit. De neerslag was gisteren 27.84 mm. Op de Schottegatweg, ter hoogte van Chobolobo, botste een auto tegen een boom. De bestuurder verminderde vaart voor een voor hem rijdende auto, doch daarna trok hij plotseling op, waardoor hij op het natte wegdek slipte, een hele slag draaide en tegen een boom terecht kwam. N. deed aangifte van diefstal van een partij timmerhout. Hiervoor werd R. in verzekerde bewaring gesteld. Sensatie viel gisteren te beleven, toen een stier in het slachthuis wild werd en de kuiten nam. Een politie doodde met één patroon de wilde stier. Op de Grote Werf vond tijdens de werkzaamheden een ernstig ongeval plaats. Een zware houten spant schoot uit de strop van de hijskraan los. Een arbeider raakte bekneld tussen spant en de grond en werd met inwendige kneuzingen en een gebroken rechterbeen opgenomen in het Hospitaal.

CLUBKAMPIOENSCHAP 1951

De tientallen-wedstrijden, die in verband met verschillende oorzaken in 1950 geen doorgang konden vinden, zullen thans 29 Januari a.s. aanvangen.

Elk ingeschreven tiental is in één groep ingedeeld en de winnaar hiervan zal Clubkampioen Curaçao 1951 zijn.

SCHEEPVAARTBERICHTEN

Tapuca naar San Juan, **Agamemnon** naar Maracaibo, **Gulfspray** van Aruba naar S. Martha, **Colombie** van Kingston naar La Guaira, **Gilbert Jr.** van Ciudad Trujillo, **Lara** van Las Piedras, **Miranda** van P. Cabello naar Las Piedras, **Guayana** van P. Cabello, **Moneca** naar Aruba.

BRIDGE DRIVE

Donderdagavond jl. werd in de KLM societeit „De West" op Hato de tweede bridge-drive gehouden uit de serie van acht, welke georganiseerd zijn door de KLM.

Als eersten van deze avond eindigden de fam. Brouwer met 4540 pt., tweede waren de dames Hermans en Pieters met 2460 pt. de derde de heren naar de fam. Brouwer met groot slam harten.

HET PLATEN BOEK DER NED. ANTILLEN.

In aansluiting op onze recensie van gisteren, delen wij mede, dat dit platenboek in de plaatselijke boekhandel verkrijgbaar is. De prijs van dit foto werk bedraagt slechts ƒ 5.95.

Voor degenen, die een dergelijk werk willen geven aan kennissen in Nederland, kan worden gemeld, dat men hier bij de plaatselijke boekhandel bestellingen kunt verrichten. De aflevering geschiedt rechtstreeks in Nederland. U behoeft dus géén moeite te doen om zelf voor verzending zorg te dragen.

HET KON NIET HARDER.

Op de Schottegatweg, ter hoogte van post V werd een CPIM bewaker van de sokken gereden door een chauffeur, die liefst 100 km. per uur reed. Hij reed na de CPIM-man aangereden te hebben van de weg af, kwam in het open veld weer te voorschijn, verloor de macht over het stuur en kwam 75 meter verder eindelijk tot stilstand. Drie kinderen, die 30 meter van de openbare weg stonden werden ook nog licht geraakt. De bewaker mag ook van geluk spreken, hij kwam er goed van af. Er werd tegen verdachte 1 week geëist met intrekking van het rijbewijs voor de tijd van vijf jaar, het werd een week onvoorw. met intrekking voor 3 jaar.

Koningin consulteert ook minderheidsgroepen

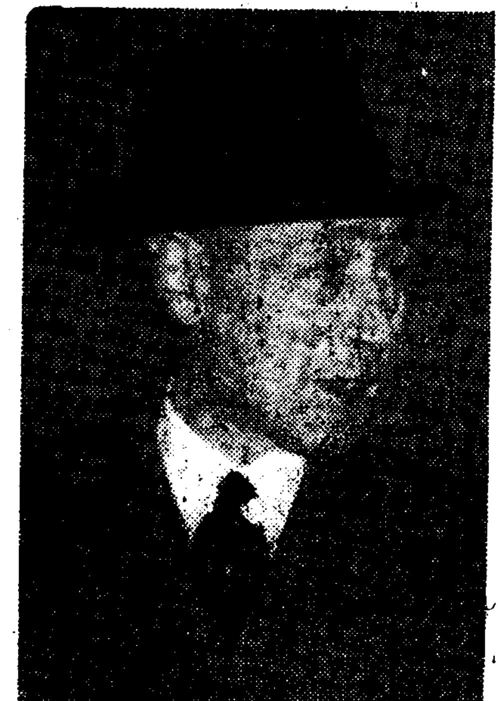
Overeenkomstig Haar politiek om de toestand met elke der politieke partijen te bespreken, heeft de Koningin vanmorgen een onderhoud gehad met ds P. Zandt, de leider van de twee leden bestaande Staatkundig Gereformeerde fractie, en de heer G.J.M. Welter, het lid van de eenmans-fractie van de Katholieke Nationale Partij.

„De Telegraaf" meldt hedenmorgen, dat de Koningin tussen Haar beraadslagingen door gisteren de lunch heeft gebruikt met Prinses Wilhelmina.

VAN KLEFFENS IN NEDERLAND

's-Gravenhage. — Mr E. N. van Kleffens, Nederlands gezant in Portugal, is gisteren op Schiphol aangekomen op doorreis van Lissabon naar New York. De heer Van Kleffens heeft tegenover een verslaggever van „De Telegraaf" verklaard, dat zijn bezoek aan Nederland „niet in verband staat met de kabinetscrisis, ofschoon ik ongetwijfeld van de gelegenheid zal gebruik maken om contact op te nemen met de aftredende ministers.

Mr Van Kleffens zet vanavond zijn reis naar New York voort.

KOLONEL DER HUZAREN B. R. P. F. HASSELMAN — inspecteur der cavalerie die Chef van de Generale Staf van het Nederlandse Leger werd per 1 Februari a.s.

VAN ONTSLAG AANVRAGE NIETS BEKEND

's-Gravenhage. — Naar uit gewoonlijk betrouwbare bronnen wordt vernomen is tot dusver op het ministerie van defensie nog geen enkele ontslagaanvrage van hoofdofficieren ontvangen.

Daar kolonel Hasselman niet een van de „populaire" mannen in het leger is, achtten deze

ROXY

HEDEN ZATERDAG 27 JANUARI OM 7.00 & 9.00 N.M. — ZONDAG 28 OM 6.30 & 8.30 N.M. — MAANDAG 29 OM 7.00 N.M.

PREMIERE van de nieuwste en geniale creatie van WALT DISNEY

„CINDERELLA"

(ASSEPOESTER)

Een prachtig liefdes verhaal vol melodie!

Verfilmd in schitterende **TECHNICOLOR!**

ƒ 1.50 — 0.90. KINDEREN OM 6.30 en 7.00 N.M. DE HELFT.

ZONDAG 28 OM 10.30 V.M.	ZONDAG 28 OM 4.30 N.M.
MARGA LOPEZ en FERNANDO FERNANDEZ In:	RICARDO CORTES In de Cowboy film:
UN MILAGRO DE AMOR	**THE GENTLEMEN FROM CALIFORNIA**
Geheel in het Spaans. met de TRIO LOS PANCHOS Geen kinderen toegelaten.	Actie.. Gevechten.. Moed! ƒ 1.00 — 0.50 KINDEREN DE HELFT.
MAANDAG 29 OM 9.00 N.M.	„THE BREAKING POINT".

Staten van de Nederlandse Antillen

Vergadering op MAANDAG, de 29e Januari 1951, des avonds 8.30 uur.

Te behandelen Onderwerpen:

1. Ingekomen stukken.
2. Adviezen van Commissies.
3. Voorstel van de Nederlandse Regering tot wijziging van artikel 100 der Landsregeling.

De Griffier,
VAN WEEL.

DANKBETUIGING

Mijn hartelijke dank aan de Zeereerwaarde Paters Van Moorsel en Jansen, aan de Eerwaarde Moeder Disiree Overste van Rustoord, de Eerwaarde zuster Josephine van het St. Elisabeth Hospitaal, de Eerwaarde zusters van het Martinus College, de Eerwaarde Moeder Augustina Overste van het St. Jozefgesticht te Santa Rosa, die mij de goede raad hebben gegeven om mijn vijf dochtertjes van wijlen hun gestorven moeder

Lunita Theresa Conquet

P.I.P.

in het St. Jozefgesticht te Santa Rosa te plaatsen voor een betere opvoeding. God moge allen belonen.

Curaçao, 27 Januari 1951.

JAN EVERTSZ.

De Sovjet Unie was de pijnlijkste ontgocheling van zijn leven.

Een spanjaard werd van rode generaal rode gevangene.

De Spaanse boeren aan het Jaramafront in 1937 waren dapper maar velen van hen hadden nog nooit een automobiel gezien en en tank vervulde hen met panische schrik. El Campesino. hun rode commandant genas hen daarvan.

Toen er weer eens een tank in aantocht was, beval hij hun stil te blijven liggen. Hij stopte blikken tussen zijn gordel, die met lont en dynamiet gevuld waren. Toen gleed hij tussen het onkruid door op de tank af. Juist toen de boeren dachten, dat El Campesino er geweest was, wierp hij tweemaal: één bom trof de loopband en de ander de geschutstoren van de tank. En daarmee was de tank er geweest.

De boeren werden de „dinamiteros van El Campesino", het beroemde antitank batallon van de 46ste Divisie der Spaanse Loyalisten. El Campesino werd een van de beste Spaans-communistische generaals. Zijn portret stond in Rusland op de lucifersdoosjes.

Verleden maand vertelde de voormalige Rode Held El Campesino (zijn ware naam is Valentin Gonzalez) aan een gerechtshof in Parijs: „Ik ben bereid met een internationale commissie naar Rusland te gaan en hun de graven te tonen van de millioenen, die in concentratiekampen gestorven zijn. Ik ben bereid hun de kampen te laten zien waarin ik geweest ben. Dan zal die commissie kunnen vaststellen, dat het ding dat Communisme heet, in werkelijkheid niets anders is dan fascisme onder een rode vlag."

Maar 1200 over

Na de overwinning van Franco vluchtte Gonzalez naar Rusland. Aanvankelijk werd hij generaal gemaakt van het Russische leger, maar het duurde niet lang of hij was een gevangene.

Hij werd te werk gesteld aan het graven van de ondergrondse van Moskou, later werd hij van het ene slavenkamp naar het andere overgebracht, zoals hij het Parijse gerechtshof vertelde: „Zesduizend Spaanse kameraden gingen met mij naar Rusland. Toen ik in 1948 ontsnapt, waren er nog maar 1200 over. De rest was omgekomen."

Een van de grootste verzamelingen van Sovjet-slavenkamp adepten die ooit bij elkaar waren, vulden met El Campesino deze Parijse rechtzaal — Russen, Polen, Duitsers, Joden, Spanjaarden en Balten. Onder hen bevond zich Jerzy Gliksman, broer van de poolse socialist Victor Alter, die in 1941 door de N.K.V.D. terechtgesteld werd; Margarete Buber-Neumann, schrijfster van **Onder twee dictators**, die de Bolshewieken in 1938 in Rusland gevangen namen om haar in 1940 aan de Nazies uit te leveren; Julius Margolin, philosophie student te Tell Aviv, die naar Frankrijk toog, om het gerechtshof in te lichten over zijn 6 jaar in Sovjet gevangenschap.

Zij traden allen als getuigen op in een aanklacht van laster, die door de Franse auteur David Rousset was ingediend tegen het Franse Communistische weekblad **„Les lettres Françaises"**.

De corpulente, éénogige David Rousset, die 38 jaar is en een oude kampbewoner van Hitlers Buchenwald, had verleden jaar voorgesteld, dat een internationale commissie alle concentratiekampen ter wereld zouden onderzoeken.

Les Lettres bracht hiertegen in, dat Rusland alleen maar „verbeteringskampen" had, en dat Rousset zijn bewijzen uit zijn duim gezogen had. Rousset eiste schadevergoeding. El Campesino en de anderen kwamen om te getuigen, dat de Sovjet slavenarbeid een feit was.

El Campesino stootte zijn beschuldigingen uit: „Ik vervul bij deze de heilige eed, die ik aan de millioenen Sovjet kampgevangenen gezworen heb, de eed die ik zwoer aan de Oude Bolshewieken, die mij bij mijn ontsnapping hielpen.. Slechts de arbeid van millioenen slaven stelt de Sovjet Unie in staat zich te bewapenen, zijn agenten in het buitenland te betalen en advocaten in rechtszaken als deze."

De communistische advocaten werden groen van woede.

Een schreeuwde er: „Het is niet te geloven. De Sovjet Unie wordt hier berecht door een **Spanjaard. Een ongehoorde** schande."

Het hof liet hem verwijderen. Een andere rode advocaat nam zijn toevlucht tot vernedering:

„Getuige Sharikov, u is een Sovjetburger. Waarom keerde u na de oorlog niet naar uw land terug?"

Tikhon Sharikov, die acht jaar in Sovjet slavenkampen had doorgebracht, antwoordde: „Gaat de koe naar het abbatoir als zij niet gedwongen wordt?"

De tweede keer

Het hof was overtuigd. Vorige week verklaarde het het communistische weekblad schuldig aan laster. **Les Lettres** werd veroordeeld, om het bittere nieuws bekend te maken in zijn eigen kolommen en in die van 10 andere bladen volgens keuze van Rousset, alsook om een symbolische schadevergoeding aan hem te betalen.

Dit was de tweede keer in twee jaar tijd, dat **Les Lettres** schadevergoeding moest betalen aan een vroegere communist over wie het gelogen had; de eerste was Victor Kravchenko, de schrijver van: **Ik koos de vrijheid.**

Zoals de rechtzaak van Alger Hiss in Amerika deed, zo richtten deze rechtzaken de aandacht van de Fransen op de ware innerlijke verzwering van de Sovjet kruistocht. El Campesino bracht deze getuigenis, die diepe indruk moet maken op millioenen Fransen, die bang zijn voor oorlog, bang voor een fascistisch Duitsland, maar al te duldzaam t.a.v. die Fransen, die het communistisch regiem op Franse bodem willen vestigen:

„Ik heb er geen spijt van het Fascisme bestreden te hebben. Maar levendig betreur ik, ooit gewenst te hebben, een communistisch regiem in Spanje te vestigen. De Sovjet Unie was de pijnlijkste ontgoocheling van mijn leven."

KORT NIEUWS

— Een Deense metselaar zegt een apparaat te hebben uitgevonden om de kracht van de oceaangolven productief te maken. Schepen, met dat apparaat uitgerust, zouden bij slecht weer sneller kunnen varen dan bij goed. Hij hoopt zijn uitvinding aan de Nobelprijscommissie te Stockholm voor te leggen.

— In een voorstad van Sydney is een grote fabriek van verf- en scheikundige stoffen door brand vernield. De schade beloopt vermoedelijk honderdduizenden Australische pond sterling. De brand ging met hevige ontploffingen gepaard. Enige uren tevoren was een voorraad katoen ter waarde van ongeveer 100.000 pond sterling eveneens in vlammen opgegaan.

— **De Zuid-Amerikalijn, voorheen van Duitslands grootste scheepvaartmaatschappijen heeft te Hamburg haar eerste schip na de oorlog van stapel doen lopen. De „Santa Ursula" zal 22 Maart een vrachtdienst tussen Hamburg en Argentinië openen.**

— Tweehonderd ton rubber ter waarde van ong. 82.000 pond sterling die 6 KM buiten Koeala Loempoer (Malakka) was opgeslagen en zou worden afgescheept, is door brand vernietigd. De oorzaak van de brand is onbekend, doch de politie schakelt de mogelijkheid van brandstichting door opstandelingen niet uit.

EEN AVONDJE UIT. — De Koning en Koningin van Engeland worden verwelkomd in het Palladium te Londen. waar een Varieté uitvoering op koninklijk verzoek werd gegeven. 250 toneel- en filmsterren traden op voor Koning, Koningin, en de prinsessen Elizabeth en Margaret in een uitvoering, die de belangrijkste gebeurtenis van het jaar was op toneelgebied.

De haven van Koning Salomon

(uit een artikel van Raymond Furon in „Revue générale des sciences", Parijs, voorjaar 1947)

De koning Salomon maakte ook schepen te Ezeon-Geber, dat bij Eloth is, aan de oever der Scheifzee, in het land van Edom" (1 Kon. 9 : 2).

Het land van Edom heet tegenwoordig west-Transjordanië en het is gelegen ten zuiden van de Dode Zee bij Ouadi-el-Araba, een door Joden en Arabieren fel omstreden gebied.

De haven van koning Salomon moet ergens aan de kust gelegen hebben in de golf van Agabah, op 13 karavaandagreizen van de Dode Zee. Meer dan eens hebben archeologen ruïnes ontdekt, bij Meneiyeh, 30 km. van af ten noorden van Agabah, vervolgens te Ain Defiyeh op 16 **km. van zee de kust. Wilde men hierin de sporen zien van Ezeon-Geber,** dan moest men aannemen, dat de zee 15 of 30 km. achterwaarts geweken is. En dit is volkomen in strijd met de opvattingen der geologen.

Op 500 m. van de kust, achter in de golf van Agabah, heeft Fritz Frank echter een nieuwe archeologische vondst gedaan: Tell-el-Khaleifeh. Tussen 1938 en 1940 nam het Amerikaanse instituut voor oosters onderzoek op zich deze heuvel te onderzoeken. Zoals overal vond men ook hier verschillende boven elkaar gelegen steden. De eerste moeilijkheden deden zich voor ten gevolge van de geografische gesteldheid. De toestanden ter plaatse zijn bijzonder slecht. De ruïnes bevinden zich juist in de bocht van de golf van Agabah, in de as van het dal van Quadi-el-Araba, waar altijd een noordenwind en zandstormen blazen. Wie slechts enkele kilometers oostelijker of westelijker gaat, heeft hiervan geen last. Bovendien vindt men hier heel weinig drinkwater, Tell-el-Khaleifeh ligt aan de uiterste grens van het gebied der Agabah-bronnen en het water is er al enigszins zilt.

Daartegenover staat, dat dit het enige deel van de kust is, dat niet rotsachtig is en waar men de klippen vindt, waarop de vloot van Josaphat strandde.

Het is zeer waarschijnlijk, dat de vloot van koning Salomon bestond uit schepen van niet meer tonnage dan de kotters, die nu op de Rode Zee rondvaren. Daarvoor behoeft men geen haven met grote diepgang te hebben; men heeft veel meer aan een goed strand, waar men de schepen op kan trekken. Als men hieraan denkt, zal men niet langer zoeken naar ruïnes van havens en baden.

De opgravingen van de Amerikaanse archeologen hebben aangetoond, dat de eerste stad, welke de naam Ezeon-Geber droeg op maagdelijke grond gebouwd is, volgens een welberaamd plan en met behulp van duizenden arbeiders, vrijwilligers of slaven. De gehele ravitaillering moest door karavanen geschieden. De stad was door fortificaties omgeven; twee parallel lopende muren, 8 m. hoog, 3 m. dik, gebouwd van goed-gevormde, in de zon gedroogde stenen. Het voornaamste poortgebouw lag in het zuiden en zag op zee uit. Het bestond uit drie achter elkaar gelegen poorten, die elk afzonderlijk verdedigd konden worden.

Tussen de beide muren in heeft men een grafstede gevonden. Deze bevatte een menselijk skelet, verder het skelet van een kameel, drie waterkruiken, een kom met sporen van een klein vogeltje, een klein zoogdier en vis, leeftocht voor de grote reis.

Als men de drie poorten door was, kwam men in een grote caravanserai en op een groot plein. Tot hun grote verwondering vonden de archeologen in deze stad geen straten en huizen, zoals in alle antieke steden, doch een heel blok fabrieken. Er waren een koper en ijzergieterij en -pletterij, verder koperfabrieken, waar men half- en eindproducten voor de export vervaardigde. Het erts kwam uit het „dal der smeden" (Ouadi Araba). Men vindt resten van oude mijnen door het gehele dal heen tot aan de ruïnes van Khirbet Nahas, niet ver van de Dode Zee. Als brandstof gebruikte men houtskool uit de bossen van het land van Edom.

De constructie der ovens, van de kamers, waar het erts gezuiverd werd en van de hele reeks schoorstenen wijst er op, **dat de metaalbewerkers van Ezeon** het vuur niet met handblaasbalgen aanwakkerden. Zij gebruikten het noordenwind als blaasbalg. Dit verklaart ook, waarom men de fabrieken aantreft op deze plaats, die zoveel bezwaren had.

Ezeon-Geber is één der grootscheepse manifestaties van koning Salomon; militair steunpunt aan de grens van zijn rijk, groot metaal-centrum, opslagplaats voor koopwaar, eindpunt van de Phoenicische karavaanwegen, handelshaven van waaruit de vloten naar Arabië en de oostkust van Afrika uitzeilden.

Na de dood van Salomon splitsten de Joden het rijk in twee delen: Israël in het noorden (hoofdstad Samaria) en Judea in het zuiden (hoofdstad Jeruzalem.)

De Egyptenaren maakten zich een ogenblik meester van Judea, dat van 873—849 door Josaphat geregeerd werd. Josaphat had belangstelling voor Ezeon-Geber: hij liet een vloot bouwen, die enkele kilometers buiten de haven op de klippen te pletter sloeg. Na de dood van Josaphat hernamen de Edomieten hun onafhankelijkheid en maakten zich meester van Ezeon-Geber, dat uit de historie verdween.

De Joden bouwden echter op de oude plaats een nieuwe stad: Elath; het industriecentrum heeft nu ook een groot aantal woonhuizen.

Elath werd verwoest en herbouwd door de Edomieten. Dit tweede Elath hield stand van het einde der achtste eeuw tot het einde der zesde. Uit die periode heeft men een Minos-inscriptie op een vaas aangetroffen. Dit was de periode, waarin de Cretenzen handel dreven in myrrhe en wierook uit Arabië. Ook heeft men vele Egyptische voorwerpen gevonden.

In 587 verwoestte Nebukadnezar Jeruzalem en het koninkrijk Judea.

De archeologen hebben een derde Elath gevonden, uit de vijfde en vierde eeuw, dat getuigenis aflegt van de handelsbetrekkingen tussen Griekenland, Arabië en Perzië.

Na Ezeon-Geber verdween ook Elath uit de geschiedenis en herwon de woestijn zijn terrein.

Nu is het land van Edom Transjordanië geworden. Nieuwe schatten liggen te wachten: mangaan en petroleum. Wellicht verrijzen op de plaats der oude kopergieterijen olieraffinaderijen en misschien gaat de oude haven van koning Salomon wederom een grote tijd tegemoet.

— Mej. Agnes Smedley, een Amerikaanse pro-communistische schrijfster over China, die op 6 Mei op 56-jarige leeftijd te Oxford overleed, heeft haar as en haar bezittingen aan generaal Tsjoe Teh, bevelhebber van het leger van communistische China, nagelaten.

HIJ STAAT ZIJN MAN — deze twee meter lange Wahoe van 40 kilo, die in de zee sterker is dan Joe Louis op het land. Maar George W. Harper van Park Forest, Ill. haalde hem met lijn en hengel uit zijn element in de buurt van de Bermuda-eilanden, ook al eiste het een strijd van 20 minuten voor hij een „unconditionel surrender" forceerde.

DAAR ZIJN ZE WEER! — De historische Arc de Triomphe dient als achtergrond voor deze WAC's, die terugkeren van eetzaal. Zij werken op het tijdelijke Hoofdkwartier van de Geallieerde mogendheden in Parijs, waar Gen. Dwight D. Eisenhower zijn best doet om een Europese verdedigingsmacht op te bouwen.

Wel en wee in het huwelijk

H. W. Agterof pr.

De Zondag is voor de meeste mensen de prettigste dag van de week. De kinderen verheugen zich over de Zondagse kleren en de extraatjes, die op tafel komen. Sportmensen hopen te genieten van de uitgeschreven wedstrijden. Allen zijn blij, dat men één dag in de week kan gebruiken, zoals men dat wil. Er wordt een goed en er wordt een slecht gebruik van gemaakt.

Voor de gelovige mens is de Zondag vooral „de dag des Heren", hij is een heilige dag, omdat de Zondag bestemd is voor God en voor de heiliging van de ziel.

Wie dit voorop stelt, zal het meest genieten van de Zondag, want hij behartigt de hoogste belangen van de mens voor hier en hiernamaals, hij geeft een weldaad aan zijn lichaam en ziel, aan zijn huisgezin en aan de gemeenschap. Om dit goed te begrijpen zullen wij dieper moeten doordringen in de betekenis van de Zondag.

Ons gezond verstand zegt reeds, dat wij God moeten aanbidden, danken en smeken en Hem vergiffenis moeten vragen voor onze tekortkomingen in het dagelijkse leven.

Bovendien zien wij duidelijk in, dat wij een gedeelte van de tijd, die God aan ons geeft, moeten besteden om een bijzondere hulde aan de Schepper van alles te brengen.

Nu kunnen wij met ons verstand niet achterhalen, wanneer en op welke wijze wij die bijzondere hulde moeten brengen. Daarom heeft God zelf dit aan de mensen bekend gemaakt en aan hen een wet gegeven, die dit precies aangeeft, zodat alle onduidelijkheid en onzekerheid verdwenen is, en niemand kan vergeten om aan God die verschuldigde eer te geven.

Reeds in het Oude Verbond is de bedoeling van God in dit opzicht duidelijk: Van de zeven dagen in de week liet hij er zes over aan ons zelf, om te voorzien in onze aardse behoeften. Maar Hij gebood, dat

Zondagsheiliging

de zevende dag voor Hem besteed zou worden.

In het Oude Verbond sprak God:

„Gedenkt de Sabbat, dat gij die heiligt. Zes dagen kunt ge werken en al Uw arbeid verrichten, maar de zevende dag is een Sabbat voor Jahweh, uw God; dan moogt ge geen arbeid verrichten .... Want in zes dagen heeft Jahweh hemel, aarde en zee gemaakt met al wat er in is; — maar op de zevende dag rustte Hij. Daarom heeft Jahweh de Sabbat gezegend en hem voor heilig verklaard".

Zo werd door God zelf de zevende dag tot een rustdag gemaakt, die deed denken aan de rust van de Almachtige na zijn scheppingswerk. Deze dag werd door God gezegend en geheiligd, omdat hij werd bestemd, om de eer en de hulde te brengen, die de mens aan God schuldig is.

Deze dag zou de mens er voortdurend aan moeten herinneren, dat God de wereld en de mens geschapen heeft. Door het houden van de Zondag belijden wij, dat God, de Almachtige Vader, Schepper van hemel en aarde is en dat Hij alles blijft leiden en besturen door zijn goddelijke voorzienigheid.

Degenen die niet in God geloven en de mensen los van God willen maken, proberen daarom de Zondag af te schaffen. En zij, die de Zondagswet niet meer onderhouden, komen vanzelf tot een grote onverschilligheid in het geloof.

PER ASPERA AD ASTRA? — Martin Attlee, de 22 jarige zoon van de Eerste Minister van Engeland, zet zijn naam in het eerbiedwaardige Velumn Boek na ingedeeld te zijn in de 1de Compagnie van het Infantry Battalion. Attlee Jr. heeft nog nooit gediend, ofschoon hij wel bij de Koopvaardij geweest is

Overwegingen in de zaak - Ambonnese militairen.

's-Gravenhage — Aan de overwegingen voor het vonnis van het Haagse gerechtshof betreffende de afvloeiing der Ambonnese militairen wordt het volgende ontleend:

Het is in strijd met de algemene rechtsbeginselen, dat een staat zonder enige volkenrechtelijke verplichtingen daartoe opzettelijk tot zijn eigen leger behorende militairen met hun vrouwen en kinderen tegen hun uitdrukkelijke wens zonder enige waarborg willoos uitlevert aan een hun vijandelijke staat, van wie zij met reden represailles tegen hun leven en vrijheid hebben te vrezen. Apellant heeft weliswaar betoogd, dat een zodanig gevaar geenszins bestaat in het door de republiek Indonesia bezette gebied der Zuid-Molukken, doch het Hof kan dit vertrouwen voorlopig niet delen. Het is toch van algemene bekendheid, dat reeds geruime tijd ernstige conflicten plaats vinden tussen de troepen der RI en de bewoners der eilanden, die hen beschouwen als indringers in hun souverein gebied, terwijl zelfs nog in de laatste tijd verscheping van republikeinse troepen en oorlogsmateriaal naar de Zuid-Molukken heeft plaats gevonden en het geen betoogd behoeft, dat, wanneer onder deze omstandigheden ongewapende, doch overigens strijdbare mannen, die de opvattingen van genoemde eilandbewoners delen, op reeds door hun vijanden beheerst gebied aan land worden gezet, zij aan represailles dier vijanden bloot staan.

Trouwens apellant zelf heeft dit erkend ten aanzien van enige tientallen geïntimeerden of door hen vertegenwoordigden, die door de republikeinse regering zijn geplaatst op de „zwarte lijst" in verband waarmede apellant zich bereid heeft verklaard dezen elders asyl te verlenen en er bestaat geen enkele waarborg, dat die zwarte lijst niet elk ogenblik zou kunnen worden gewijzigd, terwijl anderzijds zij, die menen niets te vrezen te hebben, door het gevraagde verbod niet worden belet vrijwillig de door apellant voorgenomen bestemming te volgen. Het voorgaande brengt mede, dat het door de president uitgevaardigde verbod kan worden uitgebreid tot de demobilisatie op Java.

Dit alles zou slechts dan anders zijn, indien thans reeds zou vaststaan, dat het apellant volstrekt onmogelijk is de ex-militairen te doen afvloeien dan in door de republiek Indonesië bezet gebied. Het Hof mag mitsdien vooralsnog een volstrekte onmogelijkheid als door apellant gesteld, niet zonder meer aannemen.

Nederland gaat in cassatie

's-Gravenhage — Naar wij vernemen heeft de regering besloten in cassatie te gaan tegen de uitspraak van het gerechtshof in Den Haag inzake het afvloeien enz., der Ambonnese ex-KNIL-militairen.

Geheimen der Zeebodem

We ontmoetten eens een grote barracuda, die zich omkeerde, en heel langzaam met ons meezwom. Daarna verschenen twee kleinjonge barracudatjes, die zich onmiddellijk bij de grote aansloten, en hem vlak achter de staart volgden. Of zij bang waren voor hun grote broer, konden we niet zien. Denkelijk niet want dikwijls treffen we kleine barracudatjes en grote barmen.

DE VEILIGSTE PLAATS.

Maar verbaasd stonden we te kijken van twee gristelchi's, die kwamen aangezwommen, de grote barracuda ontdekten, haastig rechtsomkeert maakten, en toen, alsof ze zich even bedacht hadden, weer omkeerden, en ook achter hun doodsvijand gingen aanzwemmen.

Zou dat de veiligste plaats zijn? En zijn ze niet bang, dat het brutale vlugge dier zich eventjes omdraait, en hen verslindt?

Blijkbaar achten ze zich daar veiliger dan elders. Ik heb wel eens een stel kleine visjes juist boven de kop van een barracuda zien zwemmen. En op Lac ontmoette ik een jong jagertje, dat onder een barracuda meezwom als het gondeltje van een zeppelin. En een snoek, die uit een wolk machangu's langzaam naar buiten kwam, kreeg een optocht van visjes achter zich aan, alsof zijn staart magnetisch was.

PAUL VAN VENLO.

bombardement met electronen, dat slechts 1 millioenste seconde duurt, worden vlees, vis, groenten, fruit en zuivelproducten geconserveerd.

Het bombardement geschiedt met behulp van een toestel, „capacitron" genaamd, waarmee men volgens de onderzoekers voedingsmiddelen op grote schaal kan behandelen. Het gebruik van het capacitron voor steriliseren is in de laatste paar jaar verder uitgewerkt, nadat men ontdekt had, dat insecten en micro organismen, die het bederven van voedsel veroorzaken, zeer gevoelig voor de stralen zijn.

Aan de andere kant bezitten weefsels, voedende stoffen en enzymen een veel grotere weerstand tegen het bombardement met electronen.

Volgens de onderzoekers bleek tijdens de proefnemingen één belangwekkend feit, nl., dat de voedingsmiddelen geconserveerd werden, zonder dat de erin aanwezige enzymen vernietigd werden. „Tot dusver werd het voor de conservering van aan bederf onderhevige stoffen, zowel van genees- als voedingsmiddelen van wezenlijk belang geacht", zo wordt verklaard, „dat de enzymen geheel of althans gedeeltelijk onwerkzaam gemaakt werden". Het onderzoek werd verricht door geleerden van de Electronized Chemicals Corporation en van het Joodse ziekenhuis in Brooklyn in de staat New York. De resultaten zijn beschreven in een rapport, dat bij het Amerikaanse Scheikundig Vennootschap is ingediend.

Het kronkelpad van 's mensen pogen.

Oud-strijders.

— De rust in het oudemannenhuis te Trento in Italië werd dezer dagen wreed verstoord door een vechtpartij, welke een tragische afloop had. Drie oude mannetjes kregen het met elkaar aan de stok, toen zij naar bed gingen. De ruzie liep zo hoog, dat zij slaags raakten. Een en twintig andere probeerden de agressie, ieder op zijn manier, te stuiten, maar de strijd werd nog heviger. Toen nonnen en verplegers met krachtige hand een einde aan de twist hadden gemaakt, bleek, dat één der drie vechtlustige oudjes met een messteek in de rug was gedood. Nummer twee kon niet meer lopen, omdat hij een ontwrichte knie had opgelopen. De derde combattant, een 85-jarige, kwam er heelhuids af. De politie heeft een onderzoek ingesteld.

Drink zeewater.

— Men werkt in Zweden aan een buitengewoon goedkope en eenvoudige methode voor het maken van drinkwater uit zeewater, zo schrijft het blad „Dagens Nyheter". De methode is gebaseerd op de ontdekking, dat bij een druk van 300 atmosfeer zeer weinig brandstof voor de destillatie nodig is. Eén liter olie zou genoeg zijn om een ton water te destilleren. Enkele problemen moeten nog worden opgelost, maar de deskundigen zijn van mening, aldus het blad, dat de uitvinding van enorm belang is voor de watervoorziening in de wereld.

„Enkele reis, maan a.u.b."

— De voorzitter van de Britse interplanetaire vereniging, Cleaver heeft verklaard, dat de eerste raketvlucht naar de maan en Mars waarschijnlijk binnen 30 of 50 jaar zal worden gemaakt. Het afschieten van een raket naar de maan zou betrekkelijk gemakkelijk zijn en misschien binnen 5 jaar al mogelijk zijn, maar het regelen van de terugreis zou meer tijd vergen. Als men de maan eenmaal had bereikt, zou het niet veel moeilijker zijn om naar Mars te komen. De eerste raket zou vermoedelijk verscheidene honderden tonnen wegen.

Op de borst de wereld door.

— Een afbeelding van een der affiches, waarmee de Algemene Nederlandse Vereniging voor Vreemdelingenverkeer (A.V.V.V.) in het buitenland propaganda maakt voor Nederland zal binnenkort zijn succesvolle tocht door de wereld voortzetten op ...... de borst van vele Amerikaanse sportslieden. Een bekende Amerikaanse hemdenfabriek brengt namelijk een shirt uit, waarop afdrukken van bekende affiches, w.o. het Nederlandse, zijn aangebracht. Ter verhoging van de verkoop der sporthemden zullen over geheel Amerika etalages worden ingericht, waarin de gebruikte affiches worden uitgestald.

Weet aan geld te komen.

— In een Haagse woning, zo meldt het Evang. Luth. Weekblad, riep een vrouw om hulp. [illegible]ganger snelde het huis binnen. Hij vond een ontstelde [illegible]. Haar driejarig kind had een geldstuk in de luchtpijp gekregen. Vastberaden greep de onbekende het kind bij de voeten en schudde het krachtig met het hoofd naar beneden. Na een flinke hoestbui kwam het geldstuk weer te voorschijn. „Beste dokter ....", begon de vrouw dankbaar. „Ik ben geen arts", bekende de redder in nood, „maar ik ben toch een vakman. Ik werk op het ministerie van financiën".

Mikte op iets anders.

— Het Westduitse nieuwsbureau DPA meldt, dat drie leden van de Oostduitse volkspolitie, van wie er een een geweer had, Maandagochtend vroeg naar de Amerikaanse sector van Berlijn gevlucht zijn. De vluchtelingen meldden zich bij de Westduitse politie, even over de sectorgrens, en vroeg om asyl.

Eén hunner verklaarde, dat men hem een geweer gegeven had om de andere twee, die ervan verdacht werden plannen te koesteren naar West-Berlijn te vluchten, te bewaken. Hij sloot zich bij hen aan en zij vluchtten alle drie, achtervolgd door een officier en enkele leden van de volkspolitie. Hoewel er voortdurend op hen geschoten werd, werd geen der achtervolgden gewond.

WERELDNIEUWS

WERELDVREDESRAAD

Genève. — Op de te Warschau, onder communistische auspiciën gehouden Wereldvredesconferentie is een „wereldvredesraad" ingesteld. Het bestuur van deze wereldvredesraad vergadert nu voor twee dagen, onder voorzitterschap van de communistische Franse atoomgeleerde prof. Joliot-Curie, te Genève. Het verluidt, dat onder meer het vraagstuk van een Duitse herbewapening zal worden besproken. Het bestuur telt 26 leden; de Zwitserse regering heeft hun visa verleend.

Aan de besprekingen te Geneve wordt o.m. deelgenomen door de Italiaanse links-socialistische leider Pietro Nenni, de Britse prof. J. D. Bernal, de Australische mevrouw Jessie Street en Alexander Fadajev, voorzitter van de Sovjet-Russische Unie van Schrijvers; deze vier zijn allen vice-voorzitter. In officiële Zwitserse kringen wordt nog vernomen, dat ook de Sovjet-Russische schrijver Ilja Ehrenburg de besprekingen te Geneve had willen bijwonen. Hij kreeg echter geen visum.

JAPANSE HERBEWAPENING MET CONTROLE.

Sydney. — De Australische minister van buitenlandse zaken, Percy Spender, heeft verklaard, dat het sluiten van een regionaal Stille Oceaanverdrag „steeds dringender" wordt. Australië wenste Japan „progressief" opgenomen te zien als een „volledig lid der landen met een bepaalde capaciteit om zichzelf te verdedigen, doch wij kunnen ons niet verenigen met het overdragen van militaire volmachten aan Japan zonder redelijke controle".

„In het geval van een wereldoorlog zou Australië voor Japan moeten opdraaien wat de kosten betreft en deze kosten zouden te groot zijn voor Australië", aldus de minister.

LIBERTY-SCHEPEN VOOR JAPAN

Tokio. — Volgens berichten in de pers zal de Japanse minister-president Shigeru Yoshida binnenkort aan het hoofdkwartier van MacArthur toestemming vragen om honderd Libertyschepen te charteren en essentiële materialen ter waarde van 300 millioen dollar in te voeren voor voorraadvorming.

EONISEER UW VARKENSLAPJES

Washington. — Voedingsmiddelen, die onderworpen geweest zijn aan een bombardement met electronen, blijken na 4 jaar lang zonder kunstmatige koeling opgeslagen te zijn geweest, nog vers en smakelijk te zijn, aldus wordt door Amerikaanse onderzoekers medegedeeld. Door het

ZELFS MET ZIJN HOGE HOED OP — kan men beter met hem eten dan vechten, want het is Lee Oma, die op 12 Januari j.l. in Madison Square Garden op de zwaargewicht titel bokste met Ezzard Charles en verloor.

SUPER-VROUW? — Neen, maar extravagante, gestroomlijnde sky-er, waar Madeleine Vramant, de Parijse costumière, dit katachtige costuum voor ontwierp, een zwart wollen sportpak, afgezet met pels van panterkat aan polsen en enkels. Een zwarte kap met een zoom van dezelfde pels completeert het geheel.

De Kaper van Nantes

door

JOH. VAN HULSEN.

„Tot die verwenste oorlog uit is," zei vader, en keek nog eens zijn vrouw aan. Maar die bleef hijgend breien.

Mezard merkte op: „Dan kun nen wij onze keel aan de Lave stok hangen. Die oorlog kan nog jaren duren. Maar je weet toch, dat ik onder de kust blijft? Ik loop al heel weinig risico. Ik maak er geen lange reizen van."

„Wanneer ga je? Hebben we de kleren voor hem klaar, vrouw?"

„Dat zal wel gaan," knikte moeder.

En daarmee was voor Jacques de zaak al beklonken. Want al zei moeder in dergelijke dingen het minste, zij had het meeste te vertellen.

Papa Cassard zei berustend: „Nou, dan moet het maar, als hij dan met alle geweld varen wil."

Zo werd Jacques scheepsjongen op de **Dauphine de Cayenne**, een oud vrachtschip, eigendom van Mézard. Dat de schipper familie van hem was, betekende niet, dat hij een streepje bij de anderen opvarenden voorhad. Hij zou het ook niet gewild hebben. Anders zou het scheepsvolk het hem wel laten voelen. Hij was zonder meer 'jongen', leerling, en dus manusje van alles. Voor alle karweitjes werd hij geroepen en dan moest hij klaarstaan en vliegen. Ieder aan boord was zijn meerdere. Hij had maar te gehoorzamen.

De leerling was goed voor de minste werkjes: in de kombuis bij de kok, op de wacht plaats en de gamakken. Maar ook om wacht te lopen en op het kompas te letten, als het zijn beurt was. Zijn eigengereidheid leerde hij aan boord wel bedwingen, hij had niets in te brengen dan liege briefjes. Maar — hij voer, hij voer op de onderzeeërs der grote wateren, en dat was he a genoeg, dat was hem alles.

Het volk, waarmee hij dag en nacht omging, was hem grotendeels bekend, en het kende hem. Van de een of ander had hij wel eens een pak slaag, een draai om de oren, een schop onder zijn achterste, als hij hen verveeide met zijn streken. Hij was van de Cassards, een goede oude bekende naam in het havenkwartier en familie zat er op bijkans elk in- en uitvarend schip: zwagers, neven van vader of moeder, van Jacques zelf.

Mézard van de **Dauphine de Cayenne** was er één van. Met een beetje geluk zou Jacques eenmaal ook schipper worden, misschien wel meer, want zeker zat er pit in de knaap. Maar voorlopig had hij te dansen naar het pijpen der ouderen en de **Dauphine** danste en hobbelde naar de grillen der machtige rollers van de Golf van Biskaye.

Oud was de schuit, ouder, veel ouder dan Jacques, en daarom reeds had hij er eerbied voor. Ze had al heel wat stormen afgereden en te verduren gehad, maar ze was van een degelijke werf. En evenals krakende wagens het langs liepen, kon het oude schip nog lang zeehouden. Aan Mézard, schipper naast God op zijn schip, zou het niet liggen, wanneer hij schipbreuk zou krijgen. Hij was een voorzichtig, bekwaam schipper, die niet van braniestukken hield. De zorg voor de lading en zijn Dauphine zat hem hoog.

Bij hem was het, dat Jacques zijn opleiding kreeg, de knepen van het vak leerde. Hij wist wel, dat de maats dikwijls misbruik maakten van hun meerderheid en hem voor alle wissewasjes riepen en commandeerden, maar hij wist ook: de volgende reis ben ik niet meer de leerling, dan heb ik ook wat meer te vertellen.

Nu konden ze nog roepen: „Leerling, haal mijn pijp eens!" „Jacques, de marlpriem!" Jongen, de hamer!" En dan had je het maar te doen.

Hij liep en werkte blootsvoets, behalve natuurlijk in wintertijd. Hij hield dit graag zo lang mogelijk uit, want aan dek kon je op blote voeten beter uit de weg. Maar eens overviel hem toch de vorst op de hondenwacht en was hij werkelijk bang, dat zijn tenen bevroren waren. Het overkomende water bevroor subiet. **De Dauphine**, met zijn witte touwen en harde zeilen, met zijn ijsklompen en pieken, zag er uit als een spookschip Er was waarlijk moed voor nodig, het want in te gaan, als er boven wat geklaard moest worden.

Naar die wacht haastte Jacques zich naar de kombuis om zich te ontdooien. De koksmaat gaf hem een opknappertje, een groot glas warme cognac, om wat bij te komen. Maar o die voeten, die voeten! Daar kwam maar geen leven in. En hij werd angstig. Hij had in Nantes invalide zeelui zien strompelen en hompelen met stokken en krukken. Ze misten een been of voet: afgeschoten of afgezet na vreselijke verminking in het gevecht. Maar hij herinnerde zich ook een oude zeeman, die hem verteld had, dat zijn voeten afgevroren waren. En daaraan moest hij nu denken, toen hij zijn eigen blauwe voeten en spierwitte tenen bekeek, betastte en bewreef, zonder ze te voelen.

„Zouden ze — dood zijn?" vroeg hij de koksmaat met grote donkere angstogen.

„Best mogelijk," troostte de maat hem.

„Voorgoed dood?" Het huilen stond hem nader dan het lachen.

„Komt meer voor. Ga er nog eens op staan."

Jacques deed het. Het was hem, of hij op twee blokjes steen stond. Hij wankelde, maar dat kwam ook van dat glas cognac, veel te groot en te vol voor zo'n kind. Nog nooit had hij zich zo rampzalig gevoeld. De tranen schoten hem in de ogen. Dode voeten! — Hij zag zich al aan land brengen, in een kombaars naar huis dragen — Hij liep al op krukken in Nantes, met afgesneden voeten.

De maat kreeg nu een beetje met de leerling te doen, haalde een naald en zei: „Voor je jankt, wacht eens even. Zo doet de barbier het. —" En resoluut stak hij de naald vrij diep in Jacques' grote teen.

„Au! Beul!" schreeuwde het slachtoffer en rukte zijn been terug.

„Aha!" riep de verrukte chirurgijn. „Ik zie al bloed. En je voelt de prik best, merk ik. Ga maar gauw naar kooi en maak je niet ongerust. De averij valt mee. Bevroren poten heb je nog niet."

En Jacques rolde zich in een paar kombaarzen en voelde langzamerhand het leven in zijn voeten terugkeren en viel als een gelukkig mens in slaap.

Mézard maakte geen verre, omslachtige reizen. Een vrachtje hier, een vrachtje daar. St. Malo, Brest, Lorient — en dan naar huis. En als vader Cassard, die de laatste tijd niet zo goed was, belangstellend informeerde: „En, Mézard, ben je content met Jacques?" dan knikte hij voldaan, wanneer hij hoorde: „Ik heb al een jong matroos aan hem. En ik wou, dat ze allemaal als Jacques waren."

Zo was het. Jacques zwierf van haven tot haven, zwabberde na elk vertrek met de bemanning het dek weer schoon, repareerde kapot gewaaide zeilen, leerde ten anker gaan en het anker lichten, de sloep strijken en bergen, de tuigage bedienen en manoeuvreren, op het kompas koersen navigeren. Hij leerde van alles laden en lossen: wijnen, huiden, zout, hennep en aardewerk. Er zijn jongens, die het nooit leren, niet omdat ze er te dom voor zijn, maar omdat ze er geen gevoel voor hebben, geen bloed. Vroeg of laat geven ze het varen dan ook op. Jacques echter, het zat hem in de botten, het zeemanschap, al moest hij nog veel leren. En elke dag leert zich zelf.

Rap, vlug als water was hij, vurig van geest, opvliegend van aard. Een oude, vervuurde matroos verbood hem eens, bij het werk te zingen.

„Waarom zou ik niet zingen, als ik er zin in heb?"

„Omdat ik het je verbied. Versta je me, snotneus?"

„Is het soms, omdat jij het zingen verleerd hebt?"

Toen gaf de matroos hem een trap. Jacques greep onwillekeurig, of hij aan land was, naar de magere voet, die hem schopte, met het onvoorziene gevolg, dat de oude ribbenkast achterover tegen het dek smakte, waar hij even kreunend en lasterend bleef liggen. Jacques bekwam van zijn schrik door een paar oorvijgen van de bootsman, die zich in het geschil mengde. Mézard kwam er ook aan te pas. Hij stond er op, dat de leerling behoorlijk excuus zou vragen. Jacques deed het, maar nadien kon hij bij de zure geen goed meer doen. Gelukkig monsterde deze na de reis af, en niet meer aan. En daar treurde de jongen niet om.

Maar waar hij wel om treurde, dat was, toen een ander afmonsterde. — Hij had bij elkaar een jaar gevaren, kwam op een keer thuis van een reis en de eerste de beste sloep, die de **Dauphine** naderde, bergde een kwade boodschapper.

„Weet je het al? Guillaume Cassard is dood."

Jacques hoorde de naam en verbleekte. Hij kon het nauwelijks geloven. Maar het was waar, eilaas, het was maar al te waar. Hij vond het huis in de rouw: moeder en de kinderen schreiden bij het weerzien van Jacques. Vader was al een week begraven.

„Op verkenning langs Europa's kusten".

Zijn Oceanen scheuren of inzinkingen?

Amsterdam. — Aan „Trouw" wordt het volgende ontleend: „ „Tijgerhaai" naar de West", „Op verkenning langs Europa's kusten".

Er zullen wel niet veel professoren zijn, waar ook ter wereld, die kunnen zeggen, dat zij met een onderzeeboot 135.000 zeemijlen hebben afgelegd. Maar de nu 63-jarige prof. dr ir F. A. Vening Meinesz, hoofddirecteur van het Kon. Ned. Meteorologisch Instituut te De Bilt — populair gezegd: „de-man-die-het-weer-maakt" — heeft reeds negen maal de zeven zeeën bevaren met een onderzeeboot van de Koninklijke Marine en tweemaal met een Amerikaanse onderzeeboot, en is zodoende zesmaal de wereld rond geweest. Als men hem vraagt: „Was het nu avonturenlust of liefde voor de wetenschap, dat u zo vaak de „Breeveertien" opging, professor?, dan komt er een jongensachtige lach op zijn blozend gezicht: „Het zal wel een mengsel van beide geweest zijn!"

Het kan niet anders, of deze twee eigenschappen moeten wel sterk in deze wetenschapsman verankerd zijn, want maandenlang aan boord van een onderzeeboot te verblijven, vergt uithoudingsvermogen en opofferingsgezindheid. De langste reis —die van de beroemde K-18 naar Zuid-Amerika, Australië en Indië in 1934 — duurde zelfs acht maanden. De eerste reis maakte prof. Vening Meinisz in 1923 naar Indië met de K-2. En zelfs nu de dokter hem een lange onderzeebootreis verboden heeft, kruipt het bloed waar het niet gaan kan: Hr Ms „Tijgerhaai" zal op 23 Januari naar West-Indië vertrekken op oefentocht, onder commando van de l.t.z. I. J. van Nieuwenhuizen; twee assistenten van de professor, ir G. J. Bruins en dr R. Dorrestein, zullen de tocht meemaken om aldus in de gelegenheid te zijn de onderzoekingen van hun chef voort te zetten.

Maar prof. Vening Meinesz zal toch nog een gedeelte van de tocht tot Lissabon meemaken en daarvoor heeft hij een geldige reden.

Waarom is er zee?

In de commandantskamer van de Onderzeedienst te Rotterdam legt prof. Vening Meinesz ons in eenvoudige bewoordingen uit wat het doel is van zijn nu reeds jarenlang voortgezet wetenschappelijk onderzoek. „Van de samenstelling en het wezen van de aarde weten wij eigenlijk nog maar weinig. Wij weten, waaruit de bovenste lagen van de aardkorst bestaan, maar welke de krachten zijn, die op deze aardkorst inwerken en waardoor zij verwekt worden, dat vraagstuk is nog lang niet opgelost. Door het doen van zwaartekrachtmetingen en slingerproeven op de oceanen krijgen wij tal van gegevens, die ertoe kunnen bijdragen ons een beter inzicht te verschaffen in deze vraagstukken. Deze betreffen voornamelijk de vorm van de aarde, speciaal waar deze bedekt is door zeeën, en de bepaling van de afwijkingen in het evenwicht der aarde. Verschuivingen in dat evenwicht geven immers aanleiding tot vormveranderingen, die o.a. tot uiting komen in aardbevingen e.d.

Dat er zee is, vinden wij heel gewoon, maar als men zich afvraagt, waarom er zee is, dan komen wij voor ons tot op heden onopgeloste vraagstukken te staan.

Zo is het uit wetenschappelijk oogpunt zeer belangrijk te weten, of de oceanen ontstaan zijn door uiteenscheuring van de vaste aardoppervlakte, of door een geweldige verzinking van de bodem.

In het eerste geval moet de samenstelling van de onderzeese aardkorst van totaal andere consistentie zijn dan die der continenten. Is het tweede het geval, dan zou de continentale aardkorst, met haar laagvlakten en bergruggen, zich moeten voortzetten in zee. De „Tijgerhaai" gaat op deze tocht vlak langs de Spaanse kust en daarom stel ik het op prijs deze tocht tot Lissabon mee te maken, daar ik dan misschien meer te weten zal komen omtrent de vraag, of de Europese kust meer geleidelijk steil in de Atlantische Oceaan overgaat. Wij weten, dat er door de Atlantische Oceaan een geweldige bergrug loopt, dat hebben de echo-peilingen ons al geleerd. Maar voor de bepaling van de geophysischegeaardheid van de geophysische geaardheid toch kunnen beschikken over resultaten van uitgebreide proefnemingen en nauwluisterende instrumenten van andere aard dan die van de echo-peiling.

Ik ben blij, dat wij tijdens deze reis kunnen beschikken over een uiterst nauwkeurige tijdmeter, in de vorm van een kristalklok, die haar regelmaat niet meer ontleent aan een slinger, maar aan een kwartskristal, dat met grote snelheid trilt. Deze klok, een uitvinding van mijn assistent drs G. J. A. Vesseur, die al in 1948 een reis met een onderzeeboot maakte, registreert de tijd zelfs nauwkeuriger dan de aarde, die in haar omwentelingssnelheid aan veranderingen onderhevig is.

Deze wetenschappelijke onderzoekingen worden evenals de vorige niet gemaakt in opdracht van het K.N.M.I., maar van de Rijkscommissie voor Geodesie (aardmeetkunde). U begrijpt hoe dankbaar ik de Koninklijke Marine ben voor de wijze, waarop zij mij telkens weer van dienst weet te zijn, zonder nochtans tekort te doen aan haar oefenprogramma. Ook de Amerikaanse en de Engelse marine hebben geleerden in de gelegenheid gesteld geodetische onderzoekingen te verrichten op onderzeeboten, maar ik kan toch wel zeggen, dat de Nederlandse bijdrage tot deze wetenschap die van Amerika en Engeland nog overtreft!

En nu vraagt u mij natuurlijk waarom deze onderzoekingen juist op onderzeeboten verricht moeten worden. Daar is niets geheimzinnigs aan: voor de juiste werking der instrumenten is het noodzakelijk, dat zij geen grote schokken ondergaan, kleine schokken kunnen zij zelf wel elimineren. Welnu, op bepaalde diepte onder de zee-oppervlakte is een onderzeeboot vrijwel vrij van slingeringen en daarom is zulk een schip voor ons doel het enig bruikbare."

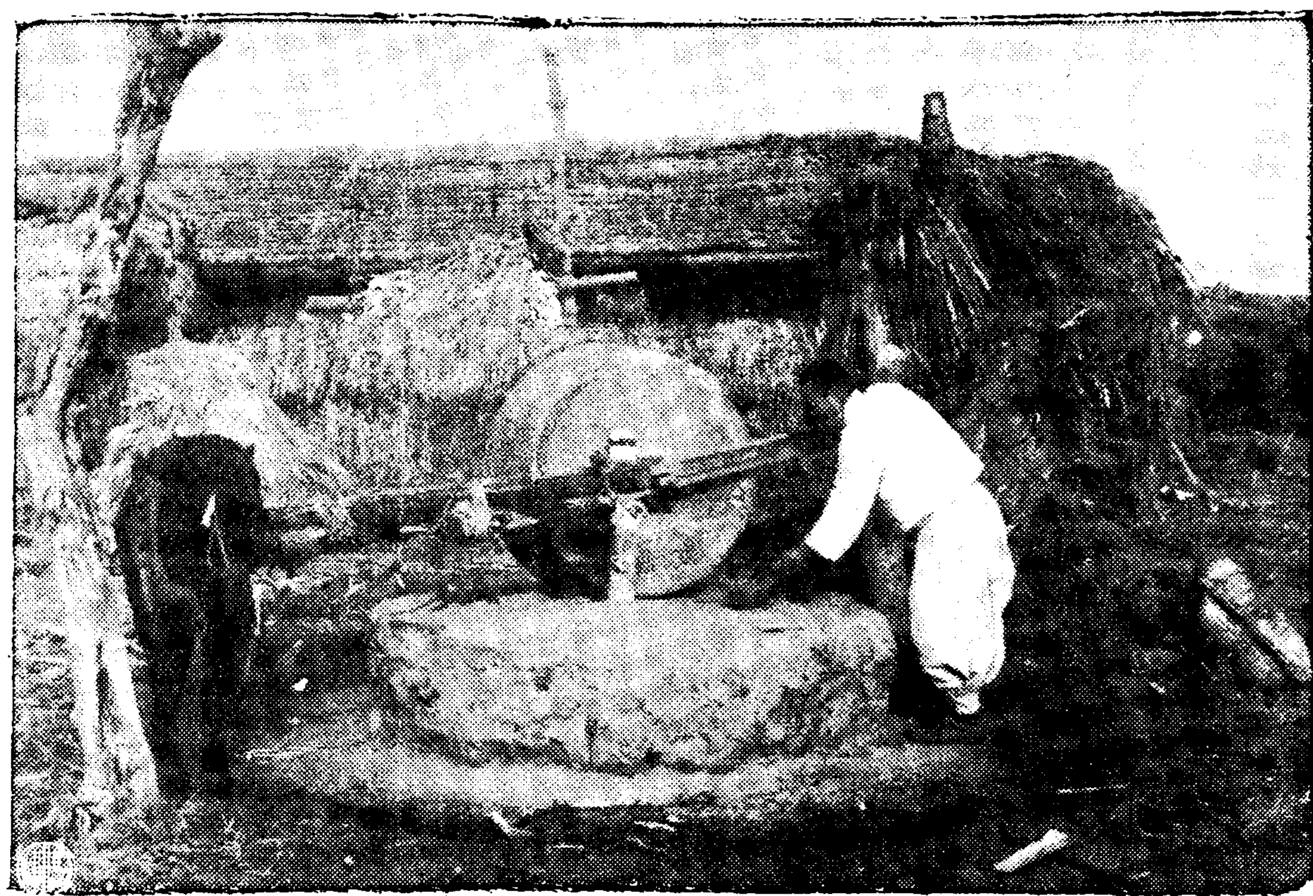
Goede gelegenheid

Natuurlijk onderneemt Hr. Ms „Tijgerhaai" een tocht naar de West, niet in de eerste plaats om prof. Vening Meinesz, en daarmee de wetenschap van dienst te zijn.

In de winter is er dicht bij Nederland geen geschikt oefenterrein voor onderzeeboten te vinden, behoudens enkele kleine gebieden. Daarom stuurt de marine-leiding zo enigszins mogelijk een of meer onderzeeboten naar West-Indië, waar in de Caraïbische Zee een uitermate geschikt oefenterrein wordt gevonden, en van deze omstandigheid kan de wetenschap dus profiteren.

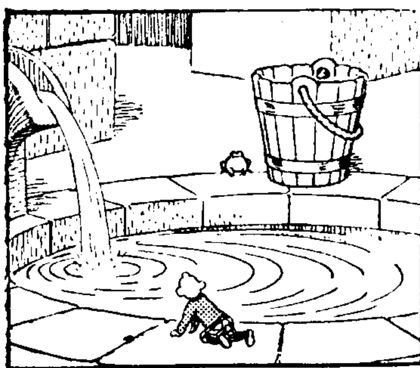
Gedurende de oversteek kan de bemanning af-geoefend worden op onderwaterposten en het gebruik der onderwaterverkenningsapparaten, en in de Caraïbische Zee zal de „Tijgerhaai" dan oefeningen houden met Hr. Ms kanonneerboot „Van Speyk". De gehele tocht zal omstreeks drie maanden in beslag nemen.

„**HEMELTJE LIEF** — het is altijd zo'n kwelling om die nagels droog te krijgen, als ik ze gelakt heb", roept Daphne, de Syrische bruine beer in de Londense diergaarde. Haar bewonderaars genieten van de charmante pose, die ze nu aanneemt, maar voor Daphne zelf is hij verschrikkelijk vervelend.

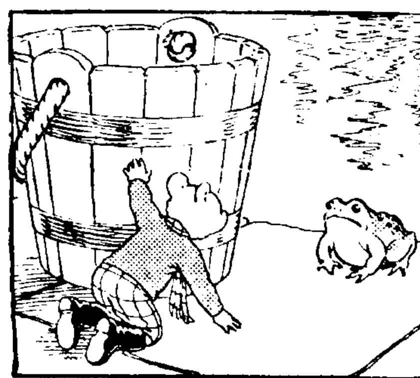

OORLOG OF GEEN OORLOG -- de rijst moet gemalen worden. Legers trekken langs hem heen, van Zuid naar Noord en van Noord naar Zuid, kogels vliegen over zijn hoofd en vliegtuigen verscheuren donderend zijn luchtruim. Maar hij en zijn ponny hebben iets te doen wat niet wachten kan en wat belangrijker is dan oorlog: rijst malen om te eten.

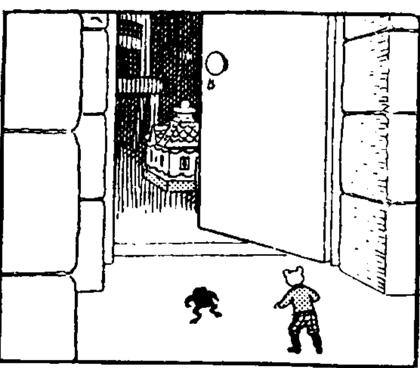
Rupert en Margot

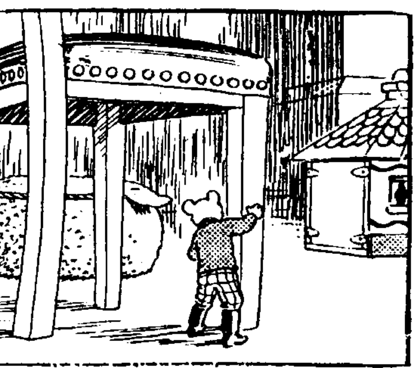
37. Toen hij aan het andere eind van de tunnel kwam, loerde Rupert naar buiten en keek voorzichtig om zich heen. Hij ziet daar, dat het water uit een ronde vijver stroomt die in een grote stenen binnenplaats ligt. Met wat moeite klimt hij uit het rivierbed en luistert. Alles is heel erg stil. Nergens een teken van de reus, maar evenmin van het popenhuis of van Margo. Hij kruipt heel stilletjes naar de andere kant van de vijver, waar het water er in plast. „Een raar geval", mompelt hij.

38. Op zijn tocht rond de vijver komt hij aan een heel grote kuip en merkt gelijk dat een zeer grote kikvors hem zit aan te staren. „Wie ben jij in 's hemelsnaam, en hoe ben jij hier gekomen?" vraagt het beest. O, neem me niet kwalijk", zegt Rupert. „Ik ben op zoek naar mijn vriendin Margo. Het is een klein meisje. Hebt U haar hier in de buurt niet ergens gezien? Ze had zich verstopt in de muurkast van een groot poppenhuis en toen is de reus er met haar vandoor gegaan". De kikvors knipt plechtig met zijn ogen. „Dat is een raar verhaal", vindt hij. „Er staat hier een poppenhuis,maar een klein meisje heb ik hier niet gezien".

39. Rupert vraagt de kikvors of hij zo goed wil zijn te zggen waar het poppenhuis staat en het dier knipt alweer met zijn ogen naar hem. „Je boft, dat je toevallig de kans hebt om het poppenhuis te zien", zegt hij. „De reus heeft het gemaakt als een verrassing voor zijn dochtertje en hij heeft het daarom hier in de buurt neergezet, omdat ze nooit in dit deel van het kasteel komt. Maar nu kan hij ieder ogenblik komen om het weg te halen. We kunnen dus beter voortmaken". Hij hopt weg en brengt Rupert naar een heel hoge deur, en daar, vlak voor hem, staat het poppenhuis.

40. Nadat hij Rupert tot aan de drempel gebracht heeft, hopt de kikvors weer weg. Het beertje staat stil en luistert met een bang hart. Van binnen dringt er geen geluid tot hem door en hij waagt het daarom de kamer in te gluren. Hij slipt naar binnen en bekijkt het poppenhuis zorgvuldig verborgen achter de poot van een van de reus zijn stoelen. „Ik tref het", fluistert hij. ‚Er is niemand in de buurt, voor zover ik zien kan. Laten we hopen dat Margo er gezond en wel in zit". Toch durft hij haar niet te roepen, want hij is bang, dat ze dat zullen horen. Maar hij sluipt er op zijn tenen naar toe.

Hier is ons hoekje, jongens en meisjes!

't Erfgoed der Helfensteiners

Alleen de twee gezellen, die het beeld hadden doen vallen, hadden zijn komen bemerkt en maakten aanstalten hem te naderen.

„Handen weg!" riep hij met heldere stem.

Een plotslinge stilte trad in. Allen staarden naar de jongeling met haast en woede. Hoe was hij binnengekomen? Wat wilde hij hier?

Vuisten werden gebald, een dof gemor liep door het koor; toch verroerde zich niemand.

„Wie is die brutale?" Hees van woede schorde Zieglers stem en zijn hand hief zich dreigend. „Sleurt hem naar beneden! Voorwaarts! Pakt de brutale rekel! Houwt hem in stukken met het afgodsbeeld!"

Langzaam schoven Zieglers aanhangers van beide zijden naar het altaar, maar niemand trad vooruit. De vreemde arbeiders, metselaars en steenhouwers, die de graaf uit Ulm en omstreken voor de bouw van het slot had laten komen, waren in de nieuwe lear opgegroeid. Van hun prilste jeugd af hadden ze van hun predikanten niets anders gehoord dan matelozen hoon over de Heiligenverering. Zo hadden ze in het uitzicht op welkom loon gehoor gegeven aan Simon's oproep om aan de paapse afgodendienst een einde te maken. Ze waren gekomen om voor blinkend geld het beeld neer te storten, te verbrijzelen, te verbranden, een vrolijke grap hadden ze zich daarvan voorgesteld. Maar daar boven stond er nu een met een bliksemend wapen. Wie wou, moste maar de dodelijke stoot halen. Wat ging hun per slot van rekening dat beeld aan? Met vlugge blik overzag Heinrich, de jagersgezel, de zoon van Geertrui — want hij was de koene indringer — de groep van tegenstanders. Hij zag de vreemde en las op hun gezicht de tegenzin tot een strijd: hij zag de barbier, verschrokken, op de achtergrond, Kunz Epplein sluw en heimelijk de arbeiders ophitsend; hij zag aan de zijde van de Lutherse dominé de voornamen man, die zich nu eerst omdraaide en hem vol in hte gelaat zag.

„Filip Amberg, gij hier?" De aanblik van deze man ontroofde Heinrich zijn koele bezonnenheid. „Gij hier?" rip hij nog eens en trad een stap vooruit, zodat zijn voet over de altaartrede gleed. „Gij bij de kerkrovers en tempelschenders!"

„Ja, ik ben hier, Filip Amberg. Ben ik jou misschien verantwoording schuldig zo' melkmiul? Maak dat je naar beneden komt, of het zal je berouwen".

Reeds baande Filip Amberg zich een weg naar de altaartreden reeds stond hij met dreigende gebaren oog in oog tegenover Heinrich.

„Filip Amberg, hoe lang is het geleden, dat ge hier met ons knielde om de gezondheid van uw zoon Johan van de Moeder Gods af t smeken?"

Geertrui was het, die op doordringende toon de vraag waagde, en aanstonds klonken van de achtergrond eerst verward, dan duidelijk de uitroepen: „De vallende ziekte had de jongen. In krampen lag hij daar voor het altaar. De Moeder Gods heeft hem genezen. Ik was getuige, en ik, en ik. Gezond is Johan tot nu toe. Is dat uw dank, Amberg?"

Een vlammend rood kleurde het voorhoofd van de heetbloedige man. Weer stond dat uur van angst en nood hem voor de geest: het pijnlijk verwrongen lichaam van het kind, de vertwijfeling van de toen reeds ziekelijke moeder, de eigen onuitsprkelijeke angst, de geliefde knaap voor het ganse leven ongelukkig te zien — toen die plotselinge, die wonderbare redding! Maar wat Amberg toen voor de hele wereld met luide dank als een wonder had geprezen, was allang geen wondere meer in zijn ogen. Aan een samenloop van gelukkige omstandigheden schreef hij heden de genezing van zijn zoon toe. Want van het geloof aan een bovennatuurlijke hulp had hij zich afgewend, en met het geloof was ook de dankbaarheid uit zijn ziel geweken.

Nu of nooit gold het te tonen, dat hij volkomen met de oude waan, zoals hij het nu noemde, gebroken had. Nog een toeroep van den schrijver Epplein „Amberg jaag de kerel naar beneden!" — en de verblinde rende met gebalde vuist op Heinrich toe. Maar deze wist zich te verdedigen. Met een handige wending terzijd liet hij de hartsvanger voor Filips ogen bliksemen. Voor het geslepen staal week deze een stap terug.

Hoe is die?

GEKNIPTE SCHAAR.

Gast: „Kelner, de kreeft die je nu gebracht hebt, heeft maar één schaar".

Kelner: „Ja ziet u meneer, kreeften vechten nog al eens met elkaar en dan kan het gebeuren, dat de een de ander de schaar afknipt".

Gast: „Zo, dat is heel merkwaardig. Maar ik had toch liever dat je me de volgende keer de overwinnaar bracht".

NIEUWE POP.

Irma: „Mama, wilt u a.u.b. een nieuwe pop voor mij kopen?"

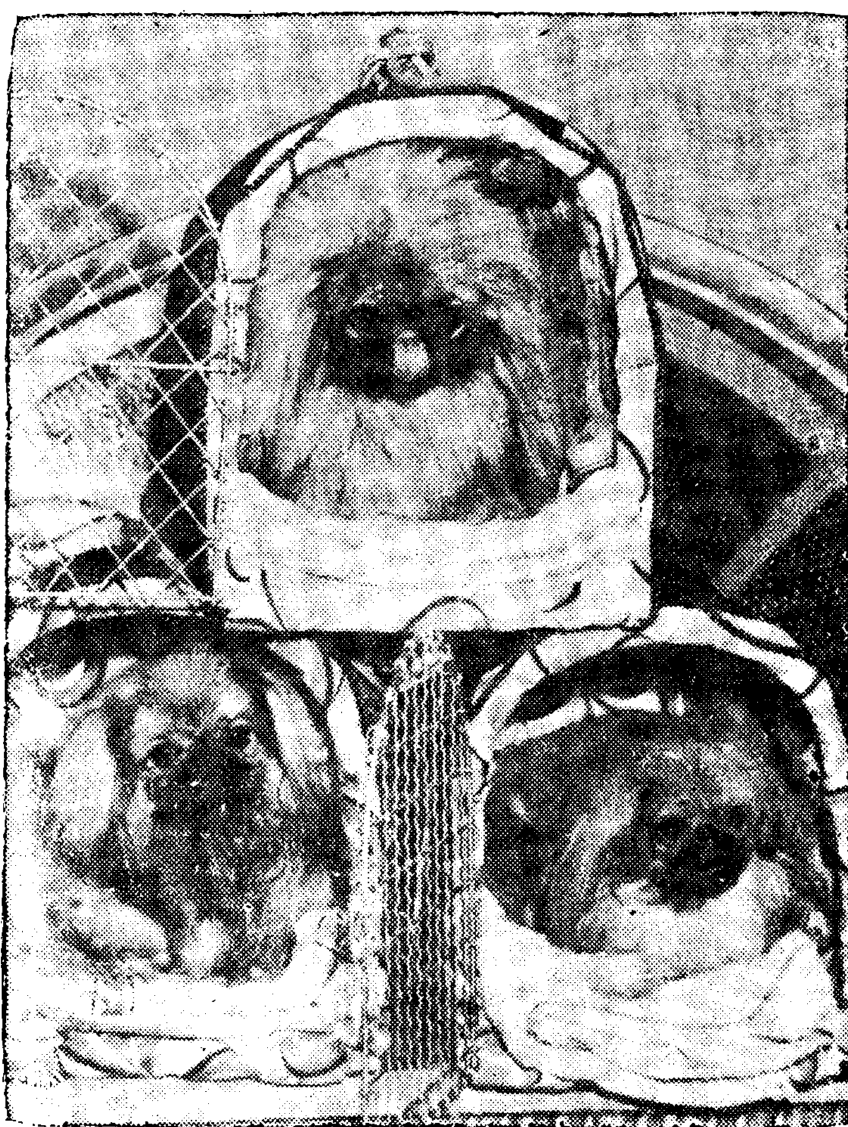
Mama: „Maar, kindlief, je pop is nog zo goed als nieuw!"

Irma: „Dat weet ik wel, Mama, maar ik was toch ook nog nieuw toen u Jantje er bij gekocht hebt".

STEKELIG.

Zakkenroller (tot compagnon): „Waarom kijk jij zo lelijk, Kees?"

Kees: „Een reuze strop gehad. Ik stak daarnet mijn hand in een zak en die zat vol punaises".

KIEKEBOE — cen klavertje drie van baby-Pekingezen, die ten toongesteld werden in Croydon te Londen. De bovenste doet al net als die andere Pekingees Mao Tse-toeng, hij steekt zijn tong naar de wereld uit.

NIET ZO ERG.

Dame: „Maar kindje, rijdt toch niet zo onvoorzichtig met die kinderwagen. Dadelijk valt de baby er uit".

Meisje: „Het hindert niet, Mevrouw. Hij is niet van ons, maar van de buurvrouw".

LOGISCH.

Mevrouw: „Waarom heb je de kachel niet aangemaakt, Mina?"

Mina: „Omdat de kolen op zijn, mevrouw".

Mevrouw: „Maar, Mina waarom heb je dat nu niet van te voren gezegd?"

Mina: „Omdat ze van te voren nog niet op waren, mevrouw".

SUCCES.

Schrijver: „Het boek, dat ik verleden maand heb uitgegeven, is door de politie in beslag genomen".

Vriend: „Gefeliciteerd er mee, kerel".

Schrijver: ',Gefeliciteerd? Hoe zo?"

Vriend: „Omdat er tenminste iemand is, die het gelezen heeft".

PROFEET.

„Ik heb een man gekend, die mij precies de dag en het uur van zijn dood vertelde. En het kwam uit ook!"

„Hoe zo? Was dat een heilige?"

„Nee een moordenaar en de president van het gerechtshof had het hem gezegd".

AAN DE WATERKANT.

Bootwerker: „Zeg Jan, waarom hink jij op één been over die loopplank naar boven".

Jan: „Ik vertrouw die plank niet. Ik denk dat hij niet sterk genoeg is om mijn hele gewicht te dragen".

MODERNE LEERLING.

Vader leest het schoolrapport en roept: „Wat? Jij een nul voor gedrag?"

Zoon: „Wie? Ik? Maar dat is onmogelijk vader. Het is zeker een vervalst document.

ACTIEF.

Baliekluiver: „Wat voer jij tegenwoordig uit Jaap?"

Jaap: „Ik? Niets! En jij?"

Baliekluiver: ‚Ik steek een pijp op. Ik kan niet meer tegen dat eeuwige nietsdoen".

Wist je dat?

EEN BALIEKLUIVER.

Dat in een leegloper en een luie nietsnut. Maar waarom heet hij baliekluiver?

Een balie is een leuning, een ballustrade en ook een laag hek, dat dient om een gedeelte van een zaal af te sluiten. Omdat zo'n ballustrade altijd in een rechtzaal voorkomt noemt men de rechtbank dikwijls zonder meer: balie.

„Hij moet voor de balie komen" wordt gezegd van iemand, die voor het gerecht gedaagd wordt. Ook gebruikt men het woord „balie" om het beroep van advocaat aan te duiden: „deze jongeman is voor de balie bestemd", betekent dat hij advocaat wil worden.

Maar deze balie heeft niets met onze baliekluiver te maken. Er zijn echter nog andere balies. Zo b.v. de leuning op de brug. En leeglopers vinden, die leuning een heel prettige plaats. Ze zitten er op, of hangen er overheen. Ze kijken naar de schepen in de haven, kletsen met elkaar en kouwen op hun pruimtabak.

Omdat ze als ze over de leuning hangen met hun hoofd vlak bij de ijzeren staaf zijn, en omdat hun mond, al pratende en kauwende, als maar heen en weer gaat, daarom worden leeglopers *baliekluivers* genoemd.

Caraïbische kunst naar Nederland.

door

Hendrik de Wit.

Voor wie nog geheel in de oude verhoudingen denkt, is de opvatting, dat het Caraïbisch gebied ook in de kunst iets aan Nederland kan schenken enigszins vreemd. Van oudsher meende men, dat het Westen zijn cultuur alleen de Westindische gebieden kon geven. Wel wist men al, dat deze cultuur, waarin naast Westeuropese ook Latijns Amerikaanse, Indiaanse en neger-invloeden konden worden aangetroffen. Maar dat bijvoorbeeld Suriname en de Antillen op het gebied van kunst en cultuur ook iets aan Nederland te tonen hadden, dat lag niet zo voor de hand.

Dat dit toch zo is, begint steeds duidelijker te worden. Daarbij denken wij niet alleen aan het feit, dat de Stichting voor culturele samenwerking Westindische kunstenaars helpt zich in Nederland (of elders in West-Europa) te ontwikkelen en dat deze Stichting Nederlandse kunstenaars uitzendt om te helpen (wij denken aan Paul Storm en Arnold Juda in Suriname) om kunstenaars in die landen op te leiden, maar ook aan andere factoren.

Om even buiten Suriname en de Antillen te blijven, nog niet zo lang geleden hebben wij in Amsterdam door een tentoonstelling in het Stedelijk Museum kunnen kennis maken met de schilderkunst, die zich sedert korte tijd in Haïti aan het ontplooien is: wij hebben hier het ballet-Pasuka van Jamaicanen gezien, die in Februari wederom enkele voorstellingen in Nederland zullen geven en de dansgroep van Catherine Durham, die het vorige jaar tijdens het Holland-festival in Nederland optrad.

Dan zijn er nog de vele indirecte invloeden. Zo is het langzamerhand een bekende opvatting, dat de schilderkunst van Braque en zelfs van Picasso onder invloed van de oorspronkelijke vormgeving der negerkunst staat, om slechts enkele der bekendsten te noemen. Dan zijn er de vele kunstenaars, van wie men het soms wel en soms niet weet, dat zij in een Caraïbisch land het levenslicht zagen. Dichter bij huis zijn dat de schrijvers Albert Helman (wiens zuiver literaire verdiensten in Nederland veel waardering hebben) en Cola Debrot, die geboren op Bonaire, in Nederland naam als schrijver verwierf. Verder van huis hebben wij bijvoorbeeld de schrijvers Alexander Dumas, frère en fils, die kleurlingen waren en de thans levende Aimé Césaire, de burgemeester van Fort de France en gedeputeerde van Martinique in Frankrijk, die ook in Europa algemeen als een vooraanstaand surrealistisch dichter wordt erkend.

Waarlijk, het zou te veel zijn om alle dichters en schilders, die in Europa naam verwierven, maar van Westindische gebieden afkomstig zijn, op te noemen. Daar van vele deze herkomst niet bekend is, zou het zelfs een uitvoerige studie vereisen, voor waar een mooi onderwerp voor wie zich in deze belangrijke verhouding wil verdiepen. En wij mogen daarbij ook in herinnering brengen dat Josephine, keizerin van Frankrijk, afkomstig was van Martinique.

Een moderne invloed van Caraïbische kunst heeft zich reeds sterk in de Verenigde Staten doen gelden, de Jazz, of wat voor namen men zoal aan deze rhytmische muziek wil geven, de „negro-spirituals", de prachtige negerballetten, die nu ook in het „blanke" Amerika waardering vinden. Het is alom bekend hoe sterk de negerkunst, vooral in het zuiden der Verenigde Staten, zich heeft doen gelden. Vaak meent men dan ook, dat deze kunst uit het zuiden der Verenigde Staten afkomstig is. Dit is juist, maar slechts ten dele. Als men het oog heeft op bepaalde „songs" of op de wijze, waarop men bepaalde psalmwijzen tot syncopische muziek heeft gemaakt, is het waar. Maar het is in zoverre niet waar, dat deze muziek en cultuur niet typisch van het zuidelijk deel der Verenigde Staten is; zij is van het Caraïbisch gebied, van al de vroegere plantagegebieden, waar door vroegere volksverhuizingen negers kwamen. Tot deze gebieden hebben ook de zuidelijke Verenigde Staten behoord.

Het laat zich begrijpen, dat de oorspronkelijke invloeden van Afrika zich in de verschillende landen van Caraïbië verschillend hebben ontwikkeld en aangepast. Zij hebben echter enkele grondtrekken behouden. In alle muziek hoort men het geroffel van de trom van Afrika in alle schilderkunst en dans vindt men de oorspronkelijke extase terug, die nauw verwant is aan een vroegere godsdienstige cultus. Het is deze doorbrekende „vorm", die het kenteken van de moderne Caraïbische kunst is. Zij kan wel invloeden in Europa doen gelden, maar zij kan niet worden nagebootst. In zijn latere ontwikkeling heeft deze „vorm" veel veranderingen en invloeden ondergaan; invloeden die afkomstig zijn uit de Latijnse sfeer van Zuid-Amerika en die op een eiland als bijvoorbeeld Cuba tot wonderlijke exotische uitingen hebben kunnen leiden. Ook Indiaanse invloeden zijn sterk aanwezig en soms door middel van de Latijnse cultuur (Mexico bijvoorbeeld) naar de Caraïbische sfeer overgebracht. Dan is er uiteraard de directe invloed, die de Europese moederlanden hebben doen gelden. Spanje staat daarbij vanzelf vooraan, maar ook de invloed van Frankrijk, vooral in de literatuur is groot geweest. Er zijn de stille, althans minder spectaculaire invloeden, die door middel van het onderwijs, de taal, de moraal, de christelijke godsdienst en de sociale en technische vooruitgang, hun stempel op het Caraïbisch maatschappelijke leven hebben gedrukt. Deze invloeden zijn tezamen zo groot, dat men ten opzichte van de Caraïbische landen niet van landen met een Afrikaanse cultuur, maar van Westerse cultuur moet spreken, zij het in eigen Caraïbische vormen.

De invloed van de „vorm", de oorspronkelijke vorm zoals wij boven hebben uiteengezet, is echter zo groot, dat wij moeilijk van een primitieve invloed of van een oer-invloed kunnen spreken. De Afrikaanse kunst, steunend op godsdienstige overlevering, moet ten tijde dat zij naar het westelijk halfrond kwam, wel degelijk reeds een hoge graad van ontwikkeling en polijsting hebben gehad. Anders zou zij zich onmogelijk zo sterk in de kunst, die de uiting is van de ziel der mensen, hebben kunnen voordoen.

Wij staan hier voor een der interessantste aspecten van de Caraïbische samenleving. Het is dan ook belangwekkend, dat er de laatste tijd ook in Nederland pogingen worden gedaan, om juist aan deze aspecten meer bekendheid te geven. Culturele banden zijn de voorlopers van een goede samenwerking, zegt men wel eens, en dit gezegde is ook hier van toepassing. Nadat het Stedelijk Museum eens een avond van Westindische muziek bracht (tijdens de tentoonstelling van Haïtiaanse schilderkunst) heeft thans ook het Indisch Instituut in Amsterdam zulk een avond gegeven. Men had daarbij de beschikking over een toegewijd en bekwaam orkest, onder leiding van de pianist Eddy Ranada, die in Suriname geboren, lange tijd op Aruba heeft gewoond en veel in Latijns Amerika heeft gereisd. Hij kon de ontwikkelingsgang van de Westindische muziek demonstreren, nadat professor van Lier het een en ander over het hoe en waarom van zulk een ontwikkelingsgang had verklaard, en de heer van der Walle in het bijzonder een en ander van Antilliaanse muziek had verteld. Ik zal hier niet op de uitingen, die voor U allen bekend moeten zijn, ingaan.

Met dit al zijn wij echter gekomen tot een practische uitwisseling van cultuur. De Nederlandse kunstenaars, die gaarne naar Suriname en de Antillen reizen om U met onze hedendaagse kunst te doen kennismaken en de Surinaamse en Antilliaanse kunstenaars, die steeds meer waardering in Nederland zullen gaan ondervinden. Het is een uitwisseling, die toe te juichen is, maar die bovenal van belang is, omdat zulk een injectie van tijd tot tijd (wederzijds) zo goed is voor het bevorderen van een gezonde culturele smaak.

EEN NIEUW HOSPITAAL VLIEGTUIG — De Militaire Lucht-Transportdienst maakte gegevens bekend over een nieuw model C-54 voor evacuatie door de lucht. Het is de C-54 M, die thans bij de „Pacific-Luchtbrug" dienst doet en 32 zieken op ambulancen vervoeren kan. Vliegende verpleegsters en een kolonel van de Militaire Lucht-Aransportdienst bekijken een draagbaar, vedergewicht ademhalings apparaat.

De uitgestoken hand.

Wat lezen wij in de lijnen?

In de locale pers lazen we een artikel, waarin de N.V.P. een basis-program aanbiedt om coalities te sluiten.
Het is wel heel mooi, dat dit zo openlijk gaat, maar....

Ten eerste is het programma niet overal duidelijk.

Ten tweede: wat voor garantie hebben wij, dat het zo ook wordt uitgevoerd? Dit laatste is immers een van de bezwaren uit de Bisschoppelijke brief van vorig jaar: het geringe vertrouwen, dat de leiders zich in het verleden waardig maakten.

Laat ons het programma bezien. We doen dit als particulier, want al zijn we lid van de K.V.P., we zijn geen bestuurslid en hebben ook geen opdracht ontvangen.

Het program loopt van de letters a tot o van alphabet, en somt allerhande dingen op, om te laten zien wat de N.V.P. wil.

Uit het inleidende woord over **God, als onderhouder, die de grondslag is van het gezag** klinkt ons een ietwat gereformeerde formulering tegen. Het tweede, daar zo maar over heen, **over de beslissende volkswil** is pur-sang liberaal.

Het derde punt „**het zonodig maatregelen treffen tot objectieve voorlichting**" is ons niet duidelijk, en het is ook te breed om een basis te zijn. We begrijpen ook niet waarom dit zo voorop moet staan, wat is hier de bedoeling van?

Dat de Nederlandse Antillen een **gelijkwaardige partner** zijn moet natuurlijk de ware verhouding niet uit het oog doen verliezen: 10 millioen mensen zijn nu eenmaal meer dan 150.000. Bovendien moet men eerbied hebben voor de grotere ondervinding van de Nederlandse bestuursorganen.

Er wordt niet meer om Curaçaose consuls in Zuid Amerika gevraagd, zoals de Protestante partij dat vroeger deed, men wil nu slechts gehoord worden **bij de benoeming van die consuls.**

De **verhouding tussen de eilanden** is geformuleerd op zulk een wijze, dat ieder het er mee eens moet zijn, maar hoe ziet men de praktijk: Wat voor oplossing wordt voorgestaan? Daarover laat men zich niet uit.

Er wordt aangedrongen op een **Eerste kamer.** Bedoelt men daar het instellen van een **controle-orgaan** mee, of bedoelt men **een rekenkamer?** Wij zouden alle twee willen.

Het Antilliaanse burgerschap mag geen middel betekenen om de andere rijksgenoten hier, zoals Surinamers en Nederlanders, rechtloos te maken.

Een algehele salarisherziening wordt voorgestaan en **vermakelijkheidsbelasting.** Wij zijn daar tegen, omdat dit maar a balasbelastingen zijn met een opbrengst van twee plak per persoon.

Het ware beter alle administratieve rompslomp, die dit met zich meebrengt, te vermijden en te streven naar eerlijk heffen incens.

Volksgezondheid en Justitie moeten verbeterd worden, doch acht men de lezers zo algemeen op de hoogte, dat men niet eens neerschrijft wat men feitelijk wil?

Bij het **Onderwijs** is het bewaarschoolonderwijs helemaal vergeten. Is de **Ouderdomsverzekering** op basis van vrijwilligheid bedoeld?

Zullen de huizen **in huurkoop** gegeven worden?

Als men de Notulen leest van de Rondetafel Conferentie van 1948 en vergelijkt met dit program, dan ziet men dat het punt **defensie** thans meer concreet behandeld is.

Een militaire macht moet echter integraal blijven, ze mag geen revolutie-element worden, zoals in de Zuidelijke republieken.

Liever zagen we, in plaats van al deze algemeenheden, een concreet program, b.v. een nieuwe ambachtschool, een brug, al dan niet, enz.

Opvallend is, dat de grondverdeling in het geheel niet genoemd wordt.

Zou dit punt vergeten zijn?

NIEUWSKRUIMELS

— Donderdag wordt te Lake Success een zitting gehouden van de commissie der Verenigde Naties voor verdovende middelen. Nederland, een van de zeven landen, die verdovende middelen produceren, wordt vertegenwoordigd door drs. A. Kruysse, inspecteur van de algemene dienst van de pharmaceutische hoofdinspectie voor de volksgezondheid.

— Na drie jaar nasporingen te hebben verricht naar een goed georganiseerde dievenbende heeft Scotland Yard dezer dagen onverhoeds een inval gedaan in 50 huizen te Londen. Voor duizenden guldens juwelen, kleren, geld, nylon, linnen en andere bezittingen werden in beslag genomen, evenals een aantal inbrekerswerktuigen.

— Het Engelse Lagerhuis heeft met 389 tegen 134 stemmen besloten, dat de kermis, die een onderdeel zal vormen van het Festival of Britain, het volgend jaar niet op Zondag geopend zal zijn.

— Twee Engelse scheikundige ingenieurs, H. Stanier en J. H. McKean hebben gas uit olie vervaardigd, dat goedkoop met gas uit steenkool kan wedijveren.

— Toen de kerkklok van het Engelse plaatsje Knowle in den vermengd.

GEEN COCA-COLA — maar een kom koud water is in Korea al hemelse nektar. Miss Maude Campbell, vroeger onderwijzeres in Brooklyn N. Y. verdient de hemel met zulke eenvoudige liefdediensten. Zij dient nu reeds haar tweede termijn als Rode Kruis-verpleegster in Korea. Zij was een van de drie eerste Rode Kruis zusters, die na het uitbreken van het conflikt Korea binnen kwamen.

— Prins Boudewijn is voor het eerst sinds de machtsoverdracht door de Brusselse stedelijke autoriteiten officieel ontvangen.

— Dezer dagen is op plechtige wijze in het Britse Lagerhuis een „door 1.340.000 personen ondertekende petitie tot het houden van een vijf-mogendheden conferentie over het verbieden van de atoombom" ingediend. De handtekeningen zijn verzameld door het Britse onder communistische leiding staande vredescomité. De pakken papier werden zonder gemend te zijn weer uit het Lagerhuis gedragen.

— Volgens een bericht van het Chinese communistische persbureau „Nieuw China" hebben de Chinese communisten in Tibet de Engelse radio-operateur Robert Ford gevangen genomen. Hij wordt ervan beschuldigd een hoge Lama te hebben vergiftigd.

— Op een school te Los Angeles is men begonnen de kinderen te onderrichten in zelfbeschermingsmethoden bij atoombomaanvallen. Na kerstmis zou dat onderricht tot alle scholen aldaar worden uitgebreid.

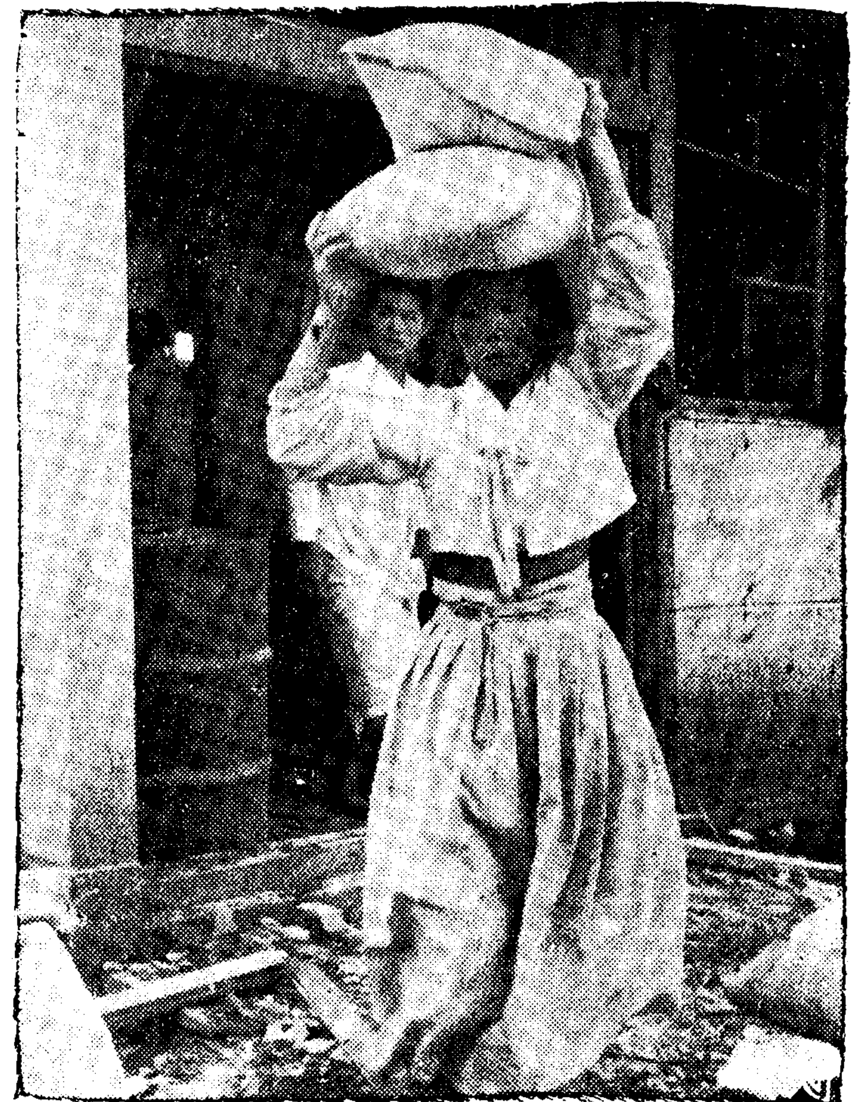
— De Algemene Vergadering der V.N. heeft met 55 tegen 0 stemmen bij 2 onthoudingen aan te bevelen, dat onmiddellijk stappen worden ondernomen om in alle trustgebieden lijfstraffen af te schaffen. De trustschapsmogendheden moeten volgend jaar hierover rapport uitbrengen. België en Zuid-Afrika onthielden zich.

— Door het Amerikaanse ministerie van bosbouw is medegedeeld, dat door de storm, die de Ver. Staten 25 Nov. j.l. heeft geteisterd, zoveel bomen zijn ontworteld, dat elke Amerikaanse pulpmolen bij het gebruiken ervan voor 2 jaar voldoende materiaal zou bezitten en er bovendien nog hout genoeg over zou zijn voor de bouw van 4000 uit 5 verdiepingen bestaande houten huizen.

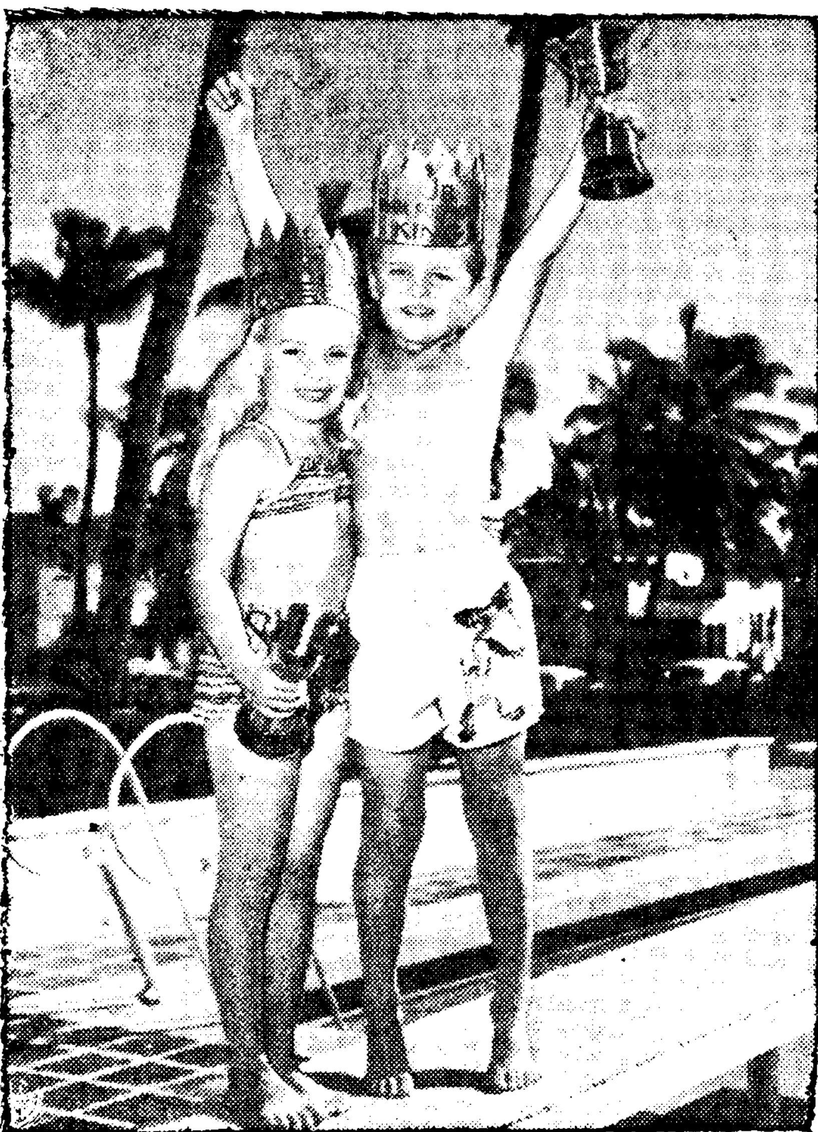
KATHOLIEKE KERK BESCHULDIGD

Londen. — Naar het Poolse persbureau meldt, heeft het Poolse regeringsbureau voor confessionele zaken de katholieke kerk verweten, „in de kaart te spelen van anti-Poolse elementen en alle agressieve machten". De beschuldiging was hervat in een brief aan de secretaris van het Poolse episcopaat, mgr. Choromanski.

De katholieke autoriteiten zouden volgens de brief de verplichtingen krachtens de overeenkomst tussen staat en kerk van 14 April 1950 om tijdelijke diocesane beheerders en parochiegeestelijken in de vroegere Duitse gebieden ten Oosten van de Oder-Neisse grens door vastaangestelde bisschoppen en priesters te vervangen, nog niet zijn nagekomen. Er was „hoegenaamd geen rechtvaardiging" voor de zes maanden uitstel, aldus het schrijven, dat besluit met de waarschuwing, dat de Poolse regering „niet van plan is een dergelijke toestand langer aan te zien".

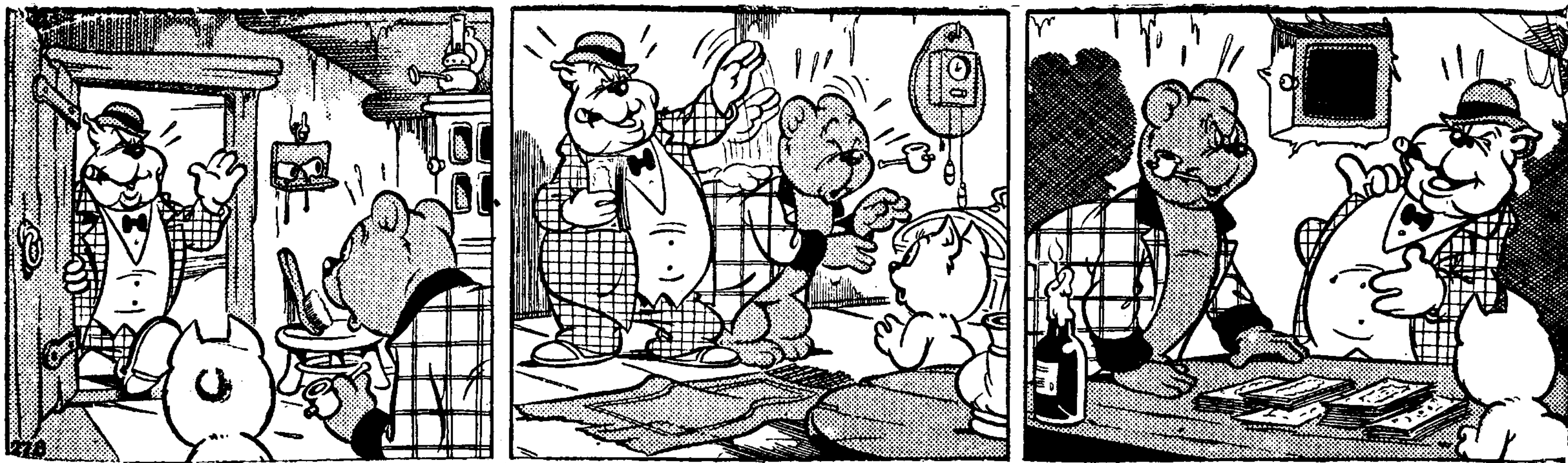

„WIE HET EERST KOMT, DIE HET EERST MAALT" — Met zware zakken meel op haar hoofd haast deze Koreaanse vrouw zich uit een meelopslagplaats, die leeg geroofd werd in de verwarring van de frontlinie gevechten. De verarmde Koreanen, die niets anders dan steeds groter ellenden in de toekomst kunnen zien, riskeren zonder aarzelen de dood bij hun plunderen. De V.N. doen wat ze kunnen om de zwaar getroffen Koreanen hulp te bieden, maar onder de gesel van de heen en weer stromende oorlog in hun land is dit een druppel op een gloeiende plaat.

„GEZONDHEIDSKONINGSCHAP" — en dat koningschap is niet aan leeftijd gebonden. John David Stern en Joyce Branbier, die beiden hun jaren kunnen tellen op de vingers van één hand, werden koning en koningin van de Kinderzwempartij voor Gezondheid, die in Miami gehouden werd. Een kroon en een beker mogen bij dergelijke gelegenheid in Amerika niet ontbreken

802 **Tom Poes en de geheimzinnige sleutel**

Vóórdat Tom Poes en Heer Bommel van hun verbazing bekomen waren, piepte de oude deur van de hut knarsend open en stapte Bul Super naar binnen.

„Zo, jongens!" sprak hij joviaal. „Hoe staat het leven!?"

„Ik ben geen jongen!" zei Heer Bommel waardig. „Ik ben een Heer van Stand en ik...."

„Ha! Die Bommel!" riep Super. „Altijd vol grapjes! Altijd even vrolijk! Goed zo, oude knaap!" Hij gaf heer Ollie zo'n hartelijke klap op de schouder, dat deze door zijn knieën zakte en naar adem snakte.

„Gezellig zo met z'n drietjes!" vervolgde Super. „Laten we om die leuke oude tafel gaan zitten en ter zake komen!" Ik wil je wat geld laten verdienen, Ol! Dat wil je wel hè!"

„Mijn naam is Olivier!" merkte de heer Bommel nurks op....

„En ik wil met jou géén zaken doen! Ik zal mijn bediende Joost opdracht geven.... eh.... ik moet je verzoeken mijn slot —.... eh.... mijn hut te verlaten! Ik...."

„Juist!" zei Super. „Ter zake dus. Ik wil deze wrakke oude hut van je kopen! Ja, kopen! Voor goed geld! Zaken zijn zaken! Hier!"

Hij greep in zijn binnenzak en voor de verbaasde ogen van Tom Poes en heer Bommel begon hij de tafel vol bankbiljetten te leggen.

„Eén, twee .. vijf.... zevenduizend florijnen!" mompelde Super. „Een mooi bedrag voor een oude hut, niet? Je zult het best kunnen gebruiken, Dikke! Je hebt niet veel centen meer, heb ik gehoord! Haha!"

„Hm!" zei heer Ollie. „Ik eh....!" Op dat moment kreeg hij in de gaten, dat Tom Poes heftig „Nee" zat te knikken.

„Nee!" zei hij fier. „Ik doe het niet! En ik wens niet „Dikke" genoemd te worden!"

INGEZONDEN

(Buiten verantwoordelijkheid v.d. Redactie)

Electra-klachten

(Hopelijk de laatste)

In de „Beurs" van 17 Januari 1951 wordt de vraag gesteld wat er moet worden van de deposito gelden, door de verbruikers van stroom bij Electra gedeponeerd als waarborg voor de betaling van de stroomrekening. En terecht, want nog niemand heeft zijn deposito terug ontvangen op grond van het beëindigen van de distributie van electrische stroom door Electra.

Op grond van het feit dat Electra op 15 November 1950 ophield stroom te distribueren aan de bevolking van Oranjestad en San Nicolaas, diende Electra te zorgen dat de zaken zo spoedie mogelijk werden afgedaan. Het is nu einde Januari en nog steeds zijn de rekeningen voor de eerste helft van November 1950 nog niet gepresenteerd.

En waarom zou Electra haast maken? Het komt immers niet in hun kraam te pas! Want na betaling van deze laatste rekening kan men immers aanspraak maken op restitutie van de betaalde waarborgsom. En waar moet die zo plotseling vandaan komen?

De Elmar is reeds begonnen de rekeningen vanaf 15 November 1950 te presenteren. Naar verluidt, zou hierin enige vertraging zijn, omdat men zegt, dat de Elmar van Electra geen lijst ontvangen heeft van aangeslotenen. Indien dit zo is, dan moet men toch even opkijken. Immers, Publicatieblad No. 121 van 1950, bevattende beschikking van de 14de November 1950, No. 9650, gelastende de inbezitneming van roerende en onroerende zaken, aanwezig op het eiland Aruba, tot overbrenging van electriciteit enz. enz. bevat onder punt 8 blz. 6 de bepaling dat de N. V. Electriciteit Maatschappij Aruba zich in het bezit kon stellen van een lijst, bevattende de namen en adressen van **alle** verbruikers, aangesloten op de netten van het openbare electriciteit bedrijf, waarin vermeld: naam en voorletters, woonplaats, straatnaam, huisnummer, meternummer. Indien Electra zich hieraan wetens en willens heeft onttrokken, dan is dit een affront voor de overheid, welk affront de overheid niet zo maar over zijn kant moet laten gaan. Maar, revenons á nos moutons.

De laatste tijd worden er Staten enquêtes voorgesteld over allerhande onbelangrijke aangelegenheden. De Staten zouden goed doen een enquête in te stellen van deze zeer belangrijke aangelegenheid, waarbij volksbelangen betrokken zijn. De motiva?

1o. hier is een groot bedrag mee gemoeid, dat in ieder opzicht toebehoort aan het volk, ofschoon beheerd door een enkeling.

2o. de enkeling voert hier uit een deel van de overheidstaak, n.l. Electra had een utiliteitsbedrijf in exploitatie, hetwelk een publiek belang is en als zodanig onderworpen aan het wakend oog der overheid. Dat de onderneming Electra de concessie in de laatste jaren onwaardig is geworden, doet hier niets terzake, het ingrijpen der Overheid heeft hieraan terecht een eind gemaakt.

Vooruitlopende op het feit, dat deze enquête daadwerkelijk zou worden ingesteld, zou men de commissie de volgende vragen kunnen stellen, welke de commissie zich kan doen beantwoorden door een grondig onderzoek ter plaatse:

1. Is het de commissie bekend, dat volgens de leveringsvoorwaarden de concessionaris van de aangesloten kon vorderen dat deze bij eerstgenoemde zou deponeren een waarborgsom gelijk **aan het geschatte verbruik van stroom over een maand?**
2. Is het de commissie bekend dat nog pas in het jaar 1949 deze waarborgsommen werden bijgewerkt, d.w.z. dat het bedrijf de waarborgsommen vergeleek met de eigenlijke verbruikscijfers en in gevallen, waar de waarborgsom te laag was, de verbruikers verplicht werden het verschil bij te storten! Of de waarborgsommen, die te hoog waren in vergelijking met de werkelijke verbruikscijfers werden verminderd, en het verschil terug betaald aan de verbruiker staat nog te bezien. Maar waarom zou men dat toch doen; waarom zou men consequent zijn?
3. Is het de commissie bekend, dat de ontvangen waarborgsommen werden gedeponeerd bij de Aruba Bank N. V en wel op een spaarbankboekje naar verluidt?
4. Is het de commissie bekend, dat genoemd spaarbankboekje in het bezit was en onder contrôle van de directrice van Electra, die dus vrijelijk over de betrokken bedragen kon beschikken, volgens geldende spaarbank regelen, zonder dat de bank HOEFDE te weten dat de inlagen en opnamen betrekking hadden op door aangeslotenen gestorte waarborgsommen?
5. Is de commissie niet van mening, dat het belang van de aangeslotenen vergt dat zekerheid bestaat of deze gelden er nog zijn? Hieronder te verstaan, dat de gelden onmiddellijk gereed liggen om na betaling van de laatste rekening zonder tijdverlies en onvoorwaardelijk aan de rechtmatige bezitters van dat geld te worden gerestitueerd?
6. Is de commissie niet van mening, dat het belang van de eigenaren van die geldsommen, waarover men immers geen rente krijgt, vergt dat met zekerheid kome vast te staan dat deze gelden niet zijn gebruikt als bedrijfskapitaal of vermindering van eventuele debetsaldi aan de bankinstelling?
Immers, dat is het doel van deze waarborgsommen allerminst. Zij vormen toch een verhaalsobject voor het bedrijf, niet een methode om bedrijfskapitaal voor de concessionaris te fourneren.
7. Is het de commissie bekend, aan wie de eventuele renten, door de spaarbank over deze geldsommen betaald, ten goede zijn gekomen?
8. Is het de commissie bekend, dat het beloop van deze geldsommen bijkans honderdduizend guldens is? Dat deze grote som eist, dat de overheid zich op de hoogte stelt van deze aangelegenheid?
9. Is de commissie niet van mening, dat bij de Overheid **moet worden aangedrongen** op de veiligstelling van deze aan het publiek in het algemeen en de aangeslotenen in het bijzonder rakende aangelegenheid?
10. Is de commissie bereid bij het Bestuur aan te dringen op maatregelen, die verzekeren, dat de waarborgsommen niet kunnen noch mogen worden vastgehouden door Electra om zich zodoende te verhalen op de door Electra te ontvangen schadeloosstelling?
11. Is de commissie niet van mening, dat met alle middelen moet worden voorkomen dat een enkeling in deze de gelegenheid krijgt het volksbelang met voeten te treden, en dat maatregelen om dit te voorkomen zonder uitstel moeten worden genomen?

Wanneer de commissie deze vragen op grond van de gedane onderzoekingen juist kan beantwoorden, dan kunnen de aangeslotenen op het ex-net van ex-Electra zeker zijn van hun eigendom.

De commissie doet goed zich volkomen bewust te zijn dat men op Aruba zeer juist weet dat de deposito gelden niets, maar dan ook hoegenaamd niets, te maken hebben met de onteigening.

De rechtspersoon de Nederlandse Antillen heeft bij P.B. 121 van 1950 verzekerd dat schadeloosstelling van de onteigende partij zal geschieden op de daarbij vastgestelde wijze.

En tot slot: Caveat Electra! Men denke wel na wat men doet, men beseffe grondig dat niet alles met geld te koop is.

In gevallen waar dit nodig wete de betrokkene zijn burgerlijke rechten flink te hanteren en Electra tot restitutie te dwingen.

En daar waar het prestige van de Overheid in het gedrang komt, daar late het Bestuur zich niet affronteren; er is een bepaald punt waar lankmoedigheid ophoudt een deugd te zijn.

PRAETOR NEMESIS

FILM

Na Sneeuwwitje is *„Assepoetster"* in de studio's van Disney terecht gekomen en er als een kleurige Cinderella uitgetreden. Van de poëtische sfeer van dit sprookje is na dit Holywood-bad niet veel meer overgebleven. Wie deze rolprent ziet, zal bemerken, dat het sprookje nog al uitgestreken is, de mannen van Disney hebben hun fantasie niet alleen in beelden uitgeleefd, maar ook in het verhaal. Dit heeft echter ook een voordeel, omdat de charme van een Disney film ontegenzeggelijk schuilt in de wijze, waarop de vervaardiger zijn requisieten te gebruiken en tot leven te brengen weet. De natuur is niet dood en in een „Umwertung aller Werte" richt hij onze sympathieën. Wij zijn er al aan gewend om een muis op een tekenfilm niet meer griezelig te vinden. Integendeel, in deze nieuwe Disney film is de muizenkolonie van het oude slot, waarin de boze stiefmoeder met haar kinderen verblijft, zo charmant en geestig, dat wij ons afvragen wat er van dit getekend sprookje terecht gekomen zou zijn, indien er alleen maar getekende mensen in voorgekomen waren.

Het is een kostelijke pretentieloze film, waarin wij ons weer naar harte lust kunnen verbazen en ons telkens weer kunnen verbazen over de vindingrijkheid van Disney's tekenstift. Wij kunnen deze film, die dit week-end in *Roxy* draait, warm aanbevelen.

In **„West-End"** draait deze week een heroische film, „Sands of Iwo Jima" geheten, een spannende rolprent, waarin de strijd van de Amerikaanse mariniers in de Japanse wateren wordt weergegeven. Het is een geschiedkundige documentaire geworden, want de recente oorlog in de Pacific en het hijsen van de vlag op Mont Suribach vormen de achtergrond van dit wrede verhaal van bloed, tranen, ellende en puinhopen. Het geheel is suggestief weergegeven, de alziende camera heeft niets onvermelds gelaten en voert ons onbarmhartig mee van het ene tafereel naar het andere. Een hel op aarde, waarin het leven toch zijn gewone gang gaat. Ja, ook de liefde bloeit in dit spannend relaas van een echt gebeurd feit. Is er scherper contrast denkbaar, de liefde van twee mensenharten en de loerende dood? Deze film is het aanzien ten volle waard, in deze tijd van nieuw wapengekletter is deze film een afschuwwekend voorbeeld van wat oorlog voeren eigenlijk betekent.

Een uitstekend journaal maakt een gang naar West-End deze week wel aantrekkelijk.

In **Cinelandia** draait „The Third man", waarover wij reeds uitvoerig schreven.

AGENDA

WEST-END: „Sands of Iwo Jima" Zaterdag 19 en 21.15 uur, Zondag 10.30 en 20.30 uur; „The kid from Cleveland" Zondag 16.30 uur; „The ghost of Zorro" Zondag 18.30 uur.

CINELANDIA: „The third man" Zaterdag 21 uur, Zondag 20.30 uur; „Brand of fear" Zaterdag 19 uur; „Blazing Sixes" Zondag 18.30 uur.

ROXY: „Cinderella" Zaterdag 19 en 21 uur, Zondag 18.30 en 20.30 uur; „Un milagro de amor" Zondag 10.30 uur; „The gentleman from California" 16.30 uur.

APOTHEKEN: De weekdiensten der apotheken worden waargenomen door: **Botica Juliana,** Julianaplein 6, tel. 2400 en **Botica Americana,** Bredestraat 159 (O.), tel. 3636. **pleegsters** wordt waargenomen door **Zuster v.d. Hombergh,** Marktstraat 1, tel. 1836.

COLONNE RODE KRUIS: Ingeval van nood **bellen: J. R. v. Geffen, tel. 1189 (dag en nacht).**

SCHEEPSREPARATIE C.P.N.: Wachtdienst, A. Visser van 7 — 15 uur, tel. 1193.

OPENSTELLING TELEGRAAFKANTOREN:
Kantoor Hato: werkdagen van 07.00 — 18.45
Kantoor Handelskade 6; werkdagen van 07.00 — 19.45.
Kantoor Wilhelminaplein (CWZ-gebouw): dagelijks dag en nacht.

WIT-GELE KRUIS: De nachtdienst der ver-

CUROM.

Zaterdag: 17.30 Muziek voor de Jeugd; 17.50 Uitzending voor de Strijdkrachten; 18.20 Dinermuziek; 18.45 Nieuws; 19.00 Uitzending in het Papiament; 19.30 „Wat de handel biedt"; 20.30 „Jij en ik en de radio"; 22.00 Korte schets; 22.10 Noord Atlantica;

22.25 Nieuws en Sluiting.

Zondag: 9.00 R.K. kerkdienstuitzending; 10 Zondagmorgenmelodie; 10.45 H. de Wit over „Films en nog wat"; 11.30 Protestantse morgenwijding; 12.05 Lunchmuziek; 12.30 Nieuws; 12.45 Joseph Marais; 13.00 Sluiting; 18.30 Voor de Protestantse Jeugd; 18.45 Nieuws; 19.00 Uitzending in het Papiament; 19.20 Spreekt met Vlaanderen; 20.00 Nieuws; 20.03 Culturele Curiosa; 20.15 „De stem van Amerika"; 21.15 Caraibisch overzicht; 21.30 Gramofoonplaten; 21.55 Nieuws en Sluiting.

P.C.J.

Zaterdag: 19.00 Nieuws; 19.20 Rubriek voor de Vrouw; 19.30 Successen van de maand; 20.00 Nieuws; 20.05 **Lex Vervuurt en zijn Zapacara's;** 20.21 Cabaretprogramma; 20.51 Persoverzicht; 21.06 Gram. muz.; 21.13 Avondgebed; 21.16 Nieuws en Sluiting.

Zondag: 19.00 Nieuws; 19.20 Artistiek Dagboek; 19.30 Concertgebouw-orkest; 20.30 Caraibisch Commentaar; 20.40 Wien bleibt Wien; 21.00 Liturgische avondoverdenking; 21.30 Sport; 21.56 Nieuws en Sluiting.

AVRO.

Zaterdag 16.00 Kinderuurtje; 17.00 Maandagcent-actie; 17.15 Voor de jarigen; 18.00 Verzoekprogramma; 18.40 Nieuws; 19.01 The Three Suns; 19.30 Plantenpraatje; 19.45 Dansmuziek; 20.55 Nieuws en Sluiting.

Zondag: 7.00 „The Lutheran hour"; 7.30 Cabaretprogramma; 9.00 Quartet No. 4 in C van L. van Beethoven, Boedapestr Strijkkwartet; 9.30 Morgenwijding; 10.00 Concerto van F. Handel; 10.15 Ziekenuurtje; 11.00 Lunchmuziek; 12.00 Sluiting; 15.00 Sarnam; 15.30 Voor jarige Hindostani; 16.00 Grand Cannyon Suite; 16.30 Voor de jarigen; 17.00 The Lutheran hour; 17.15 Naar bed; 17.25 Nieuwe Gramofoonplaatjes; 17.45 Voor Jarigen op de Antillen; 18.00 Hervormde Kerkdienst; 19.00 Nieuws; 19.20 Walstempo; 19.35 Risë tSevens zingt; 19.45 Klassieke muziek; 20.00 De Surinaamse Jeugdraad; 20.15 Piano Sonate No. 1 in C van Weber; 20.30 Boedapester Strijkkwartet; 21.00 Weekoverzicht; 21.20 Sluiting.

VEILING DOUANE GOEDEREN.

Ten verzoeke van de Heer Inspecteur der Belastingen van Curaçao zullen op Vrijdag 2 Februari a.s. en eventueel volgende dagen, telkens aanvangende des v.m. te 8.30 uur, in de douaneloods op Scharloo ten overstaan van de ondergetekende, notaris, in het openbaar aan de meestbiedende worden verkocht:
De overeenkomstig art. 96 Algem. Ver. 1908 (PB 33) aan de administratie der Belastingen, afgestane roerende goederen, waarvan de opslag-termijn is verstreken, alsmede in beslag genomen goederen krachtens autorisatie van de Rechter, waaronder:
levensmiddelen (o.a. bonen, chocolade en blikwaren) gedistilleerd (o.a. whisky), sigaretten, enz.
Kijkdagen: Dinsdag 30 en Woensdag 31 Januari in de douaneloods Scharloo telkens van 8 — 12 en 2 — 4 uur.
De veilingscondities en gegevens liggen ten kantore van de ondergetekende notaris aan het Wilhelminaplein 21, ter inzage.

E. C. HENRIQUEZ.

EMMASTAD

Telegram Afdeling:

Weekend wacht: 27 Jan. (18.30) — 29 Jan. (7.30): D. S. Leeflang, tel. 2998.

Personeel Afdeling:

27 en 28 Jan.: M. B. Lansink, tel. 2351—2141, Hotel Negropont; b.g.g. tel. 2400—2843—4.

Materialen Afdeling:
27 en 28 Jan.: M. Segaar, Troepiaalweg 18, tel. 4327.

Geneeskundige Dienst:

27 Jan. (12.30) — 29 Jan. (7.30): Dr. Blok, tel. 4229; b.g.g. tel. 2409.

[illegible] **C.S.M.**

Rederij:
27 Jan.: N. H. L. v.d. Horst, tel. 2092.
28 Jan.: H. Poot, tel. 2570.
Scheepsagentschap:
27 Jan.: 08.00 — 18.00 uur kantoor, tel. 2458—2551.
27 en 28 Jan.: 18.00 — 08.00 uur J. H. Allebe, tel. 2099.
28 en 29 Jan.: 08.00 — 08.00 uur W. F. Engelsman, tel. 2304.
Dok Afdeling:
27 en 28 Jan.: W. J. v.d. Heydt, tel. 2409.

WAAR HALEN WIJ BENZINE?

Dit week-end kunnen wij benzine halen bij: Pelayo Jansen — Sta Rosa; Pablo Frederick — Salinja; C. Winkel & Zonen — Rio Canario; Mevr. v.d. Mark — Cas Chiquito; Ellis & Dania — Molenplein; E. M. de Jong — Mundo Nobo; J. P. Bakhuis — Berg Altena; Dario Cardoze — Hendrikplein en De Ruyterkade Pomp — De Ruyterplein.

Ons feuilleton

13 en één

18.
DE RAADSELACHTIGE MR DOMINO.

Het werd een onaangenaam half uurtje voor Andregg. Toen zijn hele lichaam zich langzaam begon te spannen en zijn ogen wild door de kamer vlogen, als zochten zij naar een uitweg om te vluchten, kwam Kapitein Temple dreigend voor hem staan, als een grimmige gevangenbewaarder en een nog grimmiger Nemesis. De twee Philippijnse jongens klemden zich aan elkaar vast en hun ogen rolden in hun kassen van angst.

„Je zult wel zo goed willen zijn ons een verklaring te geven, niet waar!" drong de kapitein aan, terwijl hij tussen Andregg en de deur ging staan. „Dat is jouw valies. Waarom had je het weggestopt? Waarom had je het helemaal achter op de bovenste plank van je kast geschoven en het bedekt met oude kledingstukken? En daarom is het gevuld met die gereedschappen? Je zult ons moeten vertellen, waarom je dat gedaan hebt, vriend, al zou ik de woorden uit je keel moeten knijpen! Eerst zullen we niets dan leugens te horen krijgen — maar daarna horen wij de waarheid!"

„Kijk eens naar zijn ogen!" riep Sergeant Blout uit. „Men spreekt wel eens van moordlust — en dat lees je nu duidelijk in zijn ogen!"

Andregg keek hem even aan, maar scheen van dat ogenblik tevens gebruik te maken om zijn zelfbeheersing terug te krijgen. Toen hij eindelijk iets zei, klonk zijn stem vrij rustig.

„Ik heb niets te zeggen — niets te verklaren. Ik weet niets, dat enig verband houdt met de moord!"

„Prachtig — dat doet me genoegen!"

Het was alsof Paul Savoy plotseling uit een diepe slaap was wakker geschrokken. Alle lusteloosheid was nu uit zijn ogen verdwenen. Physiek en geestelijk werd hij plotseling één en al activiteit en met grote stappen begon hij heen en weer te lopen in het vertrek.

„Misschien wil je wel zo goed zijn ons even te zeggen wat je daarmee bedoelt?" klonk de snijdende stem van Kapitein Temple.

„Heel graag zelfs", antwoordde Savoy, die met een ruk bleef staan. „Tweemaal ben ik nu al in de verleiding gebracht om zijwegen te betreden. Eenmaal door een lamp. Ik kan niets anders zeggen, dan dat ik daartoe gebracht werd door een minderwaardige nieuwsgierigheid! De Hemel beware me voor het najagen van aanwijzingen! En ook ditmaal was het tot mijn spijt een brandend gevoel van nieuwsgierigheid, dat mij even belang deed stellen in de inhoud van dokter Andreggs valies. Wat hebben wij eigenlijk te maken met al die onbetekenende kleinigheden? De weigering van dokter Andregg om een verklaring te geven, heeft mij bijtijds de ogen geopend. En daarom beweer ik, dat die weigering mij genoegen doet."

Kapitein Temple lachte smalend en de anderen, hoewel zij zich iets beter wisten te beheersen, schraapten hun keel, trokken vragend de wenkbrauwen op en keken een andere kant uit. Savoy liep naar de deur en met zijn hand op de knop bleef hij nog even staan om te zeggen:

„Ik zeg u nogmaals, dat wij alle nodige gegevens voor het oplossen van dit probleem al in handen hebben. Wij behoeven niets anders te doen, dan die gegevens te rangschikken, waarna we de waarheid even gemakkelijk zullen kunnen deduceren als een forel in een kristalheldere vijver. Het probleem, dat ons voorgelegd is, doet me sterk denken aan een rekenkundig vraagstuk; wanneer men alle gegevens heeft, is het nutteloos om naar nog meerdere gegevens te zoeken, die de hoofdzaak slechts kunnen vertroebelen. Poken en lampen, valiezen met timmermansgereedschappen en raadselachtige voorwerpen, die van de vloer worden opgeraapt, om Hemelswil, heren, als zulke dingen werkelijk van enige betekenis waren, hebben wij er dan al niet meer dan genoeg? Wanneer u mocht blijven volharden bij uw voornemen om Andregg te dwingen tot het spreken van holle zinloze woorden, acht ik me gelukkig in staat te zijn mijn oren en hersenen daar voor te vrijwaren."

En met een vlug gebaar, dat bij een ander misschien toorn verraden zou hebben, liep hij naar buiten en trok de deur met een slag achter zich dicht.

* * *

„Wij zullen Savoy in het oog moeten houden", zeide Kapitein Temple, die rustiger en kalmer geworden was, naarmate Savoy zich meer en meer opwond. „Als er een dubbele moord gepleegd is, wat ligt dan meer voor de hand, dan dat er twee moordenaars geweest zijn? Andregg en Savoy — het zal mij benieuwen. En nu ga jij ons vertellen wat je van de zaak weet, Andregg!"

Andregg staakte het zenuwachtig gepluk aan zijn lippen even om te zeggen:

„Eerder zie ik je in de hel, Temple!"

„Zo!" zeide Temple met een harde trek om zijn mond. „Nou — het zal mij benieuwen!"

„Temple heeft gelijk, Andregg" zeide Laufer-Hirth bruusk, maar toch met een trilling van onzekerheid in zijn stem. „Deze zaak is veel te ernstig om zo'n luchtige houding aan te nemen als jij doet. Er zijn ogenblikken, dat iedereen zich uitsluitend met zijn eigen zaken heeft te bemoeien en dat men iedereen, die inbreuk maakt op die regel naar de hel kan wensen, maar zo'n ogenblik is het nu niet. Dat zul je toch moeten toegeven."

„Ik zeg alleen maar", hield Andregg koppig vol, „dat ik me niet laat opjagen als een hond door Temple of door iemand anders. Als ik iets wist zou ik het zeggen. Hij heeft me drie vragen gesteld; twee er van kan ik niet beantwoorden en de derde wil ik niet beantwoorden. Die laatste vraag houdt generlei verband met de moord —"

„Sergeant Blout!" riep Kapitein Temple scherp. „Kom eens even hier!"

Blout schoot overeind uit zijn stoel, sloeg zijn hakken tegen elkaar en bracht het militaire saluut.

„Present, sir!"

„Wij zullen die man aan het spreken brengen, sergeant. Hij zal kletsen als een praatziek meisje, als wij met hem klaar zijn. Alles, wat hij ooit gedacht heeft, of zelfs maar meende te denken, zal hij ons vertellen! Nu, Andregg —"

„Mag ik misschien een voorstel doen, voordat dit te ver gaat?"

Het was Mr. Domino, die deze woorden sprak en nooit had zijn stem welluidender geklonken dan op dat moment.

„Ik geloof", en hierbij keek hij Andregg glimlachend aan, „dat, zoals Mr. Savoy opmerkte, Dokter Andregg een heel goede reden kan hebben voor zijn stilzwijgen. Wij zijn er allen van overtuigd. Kapitein Temple, dat hij van de drie vragen één kan beantwoorden. Als hij niet bij machte is een antwoord te geven op die beide andere vragen, hoe kunnen wij hem dan daartoe dwingen? Als hij niet weet waar die pook is, hoe kan hij het ons dan vertellen? Als hij niet weet hoe die gereedschappen in zijn valies zijn gekomen, hoe kan hij het ons dan mededelen?"

„Ik geloof er wel niet veel van", gromde Kapitein Temple, „maar ik moet toegeven, dat u gelijk kunt hebben. Die derde vraag blijft echter bestaan. Ik weet zeker, dat hij opzettelijk iets voor ons verzwijgt. En ondanks zijn zeer natuurlijke ontkenning, weet ik zeker, dat het verband houdt met de moord op Parks en detective Dicks."

„Misschien", zeide Mr Domino. „En misschien ook niet."

„Alleen al het feit, dat hij weigert een antwoord te geven —"

„Daar heb ik al aan gedacht", viel Mr Domino hem in de rede. Hij wendde zich tot Andregg, doch deze wilde hem blijkbaar niet aankijken. Vandaar dat Mr Domino zich genoodzaakt zag zich weer tot de overige leden van het gezelschap te wenden.

„Ik zou het volgende voorstel willen doen. De mogelijkheid bestaat, dat datgene, wat dokter Andregg ons allen niet kan of wil vertellen, wel aan mij persoonlijk kan worden medegedeeld. Ik geloof zelfs te mogen zeggen, dat dokter Andregg bereid zal zijn mij in vertrouwen te nemen."

„Ik heb toch al gezegd, dat ik niets te vertellen heb", hield Andregg vol.

De glimlach van Mr Domino werd iets breder.

„En als ik u, nadat ik een onderhoud met dokter Andregg heb gehad, op mijn erewoord verzeker, dat hij geen enkel geheim verborgen houdt, dat verband houdt met de moord, zult u dan voldaan zijn?"

„Neen, natuurlijk niet!" riep Temple uit en sloeg met zijn vuist op de tafel. „Wij hebben allen het recht —"

„Temple, beheers je!" viel Laufer-Hirth hem in de rede. „Wij weten allen wie en wat Mr Domino is. Zijn woord is ons voldoende. Mocht dokter Andregg bereid zijn Mr Domino voldoening te schenken, dan zijn wij allemaal voldaan."

„Ik heb niets te zeggen", mompelde Andregg.

Mr Domino stond op, boog zich over hem heen en fluisterde hem iets in het oor. Men zag het hele lichaam van Andregg verstijven en zijn ogen werden groot van verbazing. Zijn mond opende zich om iets te zeggen en terwijl in zijn borst verschillende opwellingen om de voorrang streden, bleef die mond openstaan zonder dat hij enig geluid voortbracht. Op dat ogenblik deed dokter Andregg sterk denken aan een vis, die op het droge naar lucht ligt te happen.